str. 10, 13,

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 8 • číslo 5 • 2002 • cena 10 Kč

Z obsahu

Pomoc Crhovu *(strana 4)*

Dům s pečovat. službou *(strana 9)*

Výstava hub po XXII. *(strana 11)*

Vzpomínka na horníky *(strana 12)*

Komunální volby *(zvláštní příloha uprostřed)*

Obyčejné prázdniny *(strana 14)*

V sedlech kol *(strana 15)*

S esperantem do Brazílie *(strana 18)*

Rybolov po americku *(strana 20)*

Jak to vidí Kostička *(strana 21)*

Úvodem

„Veliké uznání patří chase - postavila máje za celodenního sobotního déšťa.“

Hody, hody, hody, hody...

„ ... No, když sme už v pátek u Tomečků, díky velikéj ochotě Fanky a Jožky Kotáska, hody tak pěkně zapálili, peníze z radnice sú už za koláčky a zákusky utratěné a moc hodných lidí nám dobrého vína pro stárka na hody darovalo, nezbývá mně, než všeckým za ochotu a pomoc poděkovat a s velikú radostú vám syna Adama za stárka dat ... .“ Těmito slovy byla přivítána chasa u stárkového.

A kdo na hodech nebyl, má škodu, protože mohl vidět na Vinařské u stárčiného její rodiče v kroji - a to jim to pasovalo. Paní Tonečka Gajdíková za mňú stála a říkala na Jitku: „Tá je jak vrťulenka!“ Jarek to rád udělal pro svoju šikovnú dcéru Lenku. Na část hodú sa došli podívat aj Otec Ludvík s panem děkanem z Olomouce.

Veliké uznání patří chase - postavila máje za celodenního sobotního déšťa. Stárek a stárka velice děkujú za vyslyšení proseb mnohých

Dokončení na straně 6

Obecní rada...

106. zasedání dne 12. 8. 2002
- vybrala ze tří nabídek na montáž žaluzií do DPS firmu Vladimír Koudela Ratíškovice, náklady akce 46 097 Kč,
- schválila rozšíření pracovní čety o dva pracovníky do konce listopadu,
- rozhodla o vypracování podrobnější studie pro podnikatelskou zónu Padělky,
- schválila přeměnu telefonní linky do obecní knihovny na ISDN,
- schválila udělení měděné pamětní medaile obce panu faráři Josefu Malíkovi za jeho působení v naší obci.

107. zasedání dne 19. 8. 2002
- schválila konání sbírky ve prospěch obcí postižených povodněmi.

108. zasedání dne 26. 8. 2002
- schválila přidělení bytů na DPS,
- schválila provozní a domovní řád DPS,
- připravila 25. zasedání obecního zastupitelstva,
- rozhodla o opravě střechy smuteční síně, práce provede firma Klempířství Zahrádka Ratíškovice nákladem 50 000 Kč.

109. zasedání dne 9. 9. 2002
- schválila výsadbu zeleně před starou školou a u DPS, práce provede firma Mráka Ratíškovice nákladem 30 010 Kč,
- schválila úpravu kanalizace na křižovatce ulic Vinařská a Kolmá, práce provede firma Artesia Ratíškovice,
- rozhodla o provedení geologického průzkumu a zaměření v místě přístavby základní školy, práce provede firma Surgeo Hodonín nákladem do 60 000 Kč.

110. zasedání dne 23. 9. 2002
- stanovila výši poplatku za užívání počítačů v obecní knihovně:
  1. s připojením k internetu 25 Kč za každou započatou půlhodinu,
  2. bez připojení k internetu 5 Kč za každou započatou půlhodinu,
- schválila přeložení vedení VN v ulici Spojná,
- rozhodla o konání opakovaného výběrového řízení na výstavbu bytových domů U Hájenky,
- schválila výši příspěvku 1 600 Kč na neinvestiční náklady za jednoho žáka pro okolní obce, jejichž děti navštěvují naši základní školu.

111. zasedání dne 24. 9. 2002
- schválila poskytnutí finanční výpomoci matkám samoživitelkám na základě jejich žádostí,
- provedla výběr firem pro inženýrské sítě v lokalitě U Hájenky:

vodovod	
Artesia Ratíškovice	71 500 Kč
kanalizace	
Artesia Ratíškovice	473 000 Kč
plynovod	
Jan Příkazký - P-gas	109 080 Kč
vozovka	
Strabag Brno	1 470 700 Kč
celkem	2 124 280Kč

- určila složení komisí pro výběrové řízení na bytové domy U Hájenky,
- ze dvou nabídek vybrala firmu Bast-plus Ratíškovice pro pokládku chodníku v ulici Posvátná.

112. zasedání dne 7. 10. 2002
- připravila 26. zasedání obecního zastupitelstva,
- schválila parkoviště za radnicí jako místo pro stánkový prodej,
- schválila nákup programového vybavení pro obecní knihovnu,
- jmenovala inventarizační komise pro inventarizaci majetku Obce,
- schválila vybudování rozvodu TKR v lokalitě U Lesa nákladem 70 000 Kč.

zš

Obecní zastupitelstvo...

25. zasedání dne 11. 9. 2002
Program:
1. Zahájení
2. Právní subjektivita MŠ
3. Kulturní dům
4. Vnitřní kontrola hospodaření Obce
5. Sbírka na následky povodní
6. Různé
7. Závěr

Dle zákona č. 284/2002 Sb. musí mít všechna školská zařízení od 1. ledna 2003 právní subjektivitu. Zastupitelstvo schválilo variantu přičlenění obou mateřských škol pod základní školu, která již právní subjektivitu má.

Vzhledem k ukončení pronájmu kulturního domu diskutovalo zastupitelstvo i přítomní občané o možnostech řešení vzniklé situace. Možnost odkoupení kulturního domu za cenu 3 miliony Kč (3,5 milionu Kč s vedlejšími budovami) zastupitelstvo neschválilo. Zastupitelstvo rozhodlo převést některé aktivity do budovy obecního kina, ve kterém by rekonstrukcí kotelny měly vzniknout nové prostory pro skladování materiálu, šatny apod. Koupi kulturního domu zastupitelstvo odmítlo především z následujících důvodů:
- Do nutných oprav, aby budova vyhověla hygienickým, požárním a technickým předpisům, by se dle vyjádření stavební komise muselo vynaložit několik miliónů Kč,

- Vzhledem k blížícímu se konci funkčního období nechtělo stávající zastupitelstvo zatížit rozpočet Obce pro nové zastupitelstvo a možnost koupě kulturního domu přenechalo novému zastupitelstvu.
- Upřednostnění dostavby víceúčelové haly, která je ve vlastnictví obce.

Ing. Kadlic vypracoval pro naši obec systém finanční kontroly. Jedná se o působnost v oblasti finanční kontroly zabezpečované obcí, prvky vnitřního kontrolního systému obce a interní audit, který zajišťuje finanční výbor. Vzhledem k výši rozpočtu Obce a jeho rozsáhlosti bude do budoucna žádoucí zřídit na OÚ místo ekonoma s VŠ vzděláním, který by se této problematice věnoval.

Zastupitelstvo schválilo poskytnutí finanční výpomoci 50 000 Kč obcím postihnutým povodněmi. K této částce se přidá výnos z veřejné sbírky 78 430 Kč, která probíhala v naší obci. Z celkové částky se 10 000 Kč poskytne Římskokatolické farnosti Plzeň, která naší obci poukázala podobnou částku při povodních před pěti lety. Zbývající částka 118 430 Kč bude poskytnuta obci Crhov na Blanensku.

V bodu Různé schválilo zastupitelstvo paní Růženu Růžičkovou, R 1033, pro výkon funkce přísedícího u soudních jednání Okresního soudu v Hodoníně. Dále byl projednán dopis paní Terezie Tomanové, R 748, ve kterém pisatelka zpochybnila regulérnost prodeje některých obecních pozemků. Zastupitelstvo se ztotožnilo s písemnou odpovědí starosty obce, ve které je vyjádřeno nesouhlasné stanovisko. Dále bylo schváleno vybudování chodníku v ulici Posvátná a vybudování inženýrských sítí k bytovým domům U Hájenky. Byl schválen kalendář tvorby fondu bydlení - každým rokem vloží Obec do fondu 200 000 korun. Zastupitelstvo neschválilo koupi státních pozemků v lokalitě Slavín a pověřilo starostu jednáním o snížení kupní ceny.

zš

Společenská rubrika

Vítáme nové občánky...

Michenková Sára
Koplík Tomáš
Tomanová Tina
Chvátal Tomáš
Kunka Michal
Kratochvílová Lenka
Kordulová Natálie
Podrázská Valérie
Horňáková Viktorie
Melichar Lukáš
Chromková Denisa

Z našich řad odešli...

Josef Šimeček ..... 48 let
Anna Kordulová ..... 101 let
Vladimír Koplík ..... 61 let
Růžena Koplíková ..... 88 let
Petr Macek ..... 77 let
Ludvík Spěvák ..... 46 let
Michal Vacenovský ..... 71 let
Antonín Tomeček ..... 48 let
Marie Chludilová ..... 64 let
Marie Šašinová ..... 79 let
Blažena Tomanová ..... 66 let

Blahopřejeme...

Opavská Rozina ..... 99 let
Šupálková Žofie ..... 93 let
Gajdíková Anděla ..... 90 let
Blaha Jan ..... 85 let
Klimešová Františka ..... 85 let
Zeevi Erika ..... 85 let
Blahová Marie ..... 80 let
Dobešová Filomena ..... 80 let
Grufíková Marie ..... 80 let
Vacenovská Anežka ..... 80 let

Uzavření manželství...

Michal Vlach a **Hana Harcová**
Miroslav Tureček a **Alena Blahová**
Richard Mokrý a **Dana Kováříková**
Vít Kouřil a **Lucie Němcová**

Zlaté svatby...

manželé **Vít** a **Anežka Kadlčíkovi**
manželé **Vít** a **Julie Chvátalovi**

Informace

„Crhov patří k nejvíce poškozeným obcím v okrese Blansko po červencové povodni.“

Ratíškovice pomohly Crhovu

Ve čtvrtek 26. září 2002 starosta obce ing. Josef Uhlík, místostarostka Anna Foltýnová a Mgr. Michal Vybíral, který měl za úkol fotografování, vyjeli do Crhova. Crhov byl vybrán obecním zastupitelstvem jako obec, které se poskytne výtěžek povodňové sbírky.

Obec Crhov je vzdálená od Ratíškovic 110 km, má 187 obyvatel, hospodu, obecní úřad a obchod. Polohou je spíše v údolí. Starosta ing. Miloš Boček je od letošního roku v důchodu, ale vitalitou a elánem se může řadit mezi mladší ročníky. Crhov patří k nejvíce poškozeným obcím v okrese Blansko po červencové povodni. Už při vjezdu do obce jsme viděli čilý pracovní ruch. Několik pracovních čet opravovalo místní chodníky, komunikaci a rodinné domky. I přes snahu lidí, aby opravy dokončili před zimou, byly na fasádách zřejmé mokré mapy, do jaké výšky až sahala voda.

Schůzka byla s panem starostou domluvena na 10 hodin. Měli jsme chvíli čas, proto jsem se vydali na obhlídku obce. Michal se snažil zachytit atmosféru a snahu lidí o zlepšení prostředí po povodni. Od jednoho z poškozených domů, kde bylo ještě hodně práce, k nám zamířil jeden „pracovník“. „Vy jste ta ohlášená návštěva?“ zeptal se. Byl to pan starosta, který v obci odkaloval vodu. Na kole odjel domů a během chvilky nás už vítal na obecním úřadě. Ze vzpomínek na červencové záplavy uvedl:

„Během půl hodiny byla voda ve výšce 150 cm, dva domy museli po povodních demolovat, silnici, kterou v květnu obec dokončila v ceně 1 miliónu korun, jim voda srolovala jako koberec, jedna starší občanka povodeň nepřežila. V pátek 5. července měli Cyrilometodějskou pouť, při které vysvětili opravenou kapličku. Tato, jako jedno z mála stavení, velkou vodou nebyla poškozena.“

V tuto dobu jim svou pomoc nabízely humanitární organizace (Charita, Adra) a mnoho dobrovolníků. Náklady na vyklizení obce se pohybují kolem 1,6 mil. Kč. Na skládce je nutné uhradit fakturu za cca 600 tisíc korun. Finančně vypomůže i krajský úřad a okresní úřad.

I když práce mají „crhovjáci“ hodně, mají i elán a snahu o rychlou opravu obce. Na Ratíškovice má pan starosta Ing. Boček vzpomínku z mládí. Začátkem 70-tých let hrál fotbal za Adamov. V Ratíškovicích mu rozhodčí neuznal branku. Adamov tenkrát v Ratíškovicích prohrál.

Jménem všech občanů Crhova děkuje pan starosta občanům Ratíškovic a zastupitelstvu obce za finanční pomoc, kterou „crhovští“ využijí k opravě a zvelebení obce. Celková částka vybraná od občanů činila 78 430 korun, příspěvek z rozpočtu obce schválený obecním zastupitelstvem činil 40 000 Kč. Částkou 10 000 Kč přispěje obec na záplavy na Plzeňsko.

Anna Foltýnová

„Půjčovní doba je každý čtvrtek a pátek od 16 do 18 hod.“

Internet v knihovně

1. Knihovna byla přestěhována z prostor bývalé cukrárny do jedné z tříd základní školy u drogerie (jde o třídu v přízemí vlevo).
2. Půjčovní doba je každý čtvrtek a pátek od 16 do 18 hod.
3. Roční poplatek činí pro děti, studenty a důchodce 20 Kč a pro ostatní 40 Kč.
4. I naše knihovna reagovala na výzvu elektronické revoluce a zpřístupňování informací. Obec využila možnosti dotace a zakoupila dva počítače včetně tiskárny a skeneru. Tím se otvírá možnost pro všechny občany naší obce (děti i dospělé) na těchto počítačích pracovat a hlavně se rozšiřuje možnost přístupu k informacím přes INTERNET. Obecní rada stanovila výši poplatku za užívání počítače s připojením k internetu na 25 Kč za každou započatou půlhodinu. Poplatek za užívání počítače bez připojení k internetu je stanoven 5 Kč za každou započatou půlhodinu. Počítače jsou pro veřejnost k dispozici v půjčovní dobu knihovny (podle zájmu může být doba rozšířena).

Obecní zastupitelstvo bilancuje

Hlavní investiční akce v období 1999-2002:

Rok 1999

- Dokončení rekultivace staré skládky „Hliník" 1 550 tis. Kč (dotace 80% z celkové ceny - SFŽP ČR)
- Rozšíření nové skládky -1. část II. etapy 2 100 tis. Kč
- Kanalizace - ul. Humna, Úzká, Zahradní, Příční (část),U Cihelny 2 300 tis. Kč
- Rekonstrukce střechy tělocvičny 460 tis. Kč (havarijní stav - dotace z okresního úřadu)
- Rekonstrukce soc. zařízení v ZŠ Ratíškovice 700 tis. Kč
- Místní komunikace z panelů ul. U Jezérka 390 tis. Kč
- Veřejné osvětlení v ulici Zbrodek 110 tis. Kč

Rok 2000

- Půdní nástavba bytovky 2 960 tis. Kč (640 tis. Kč dotace + 800 tis. Kč bezúročná půjčka z MMR ČR)
- Kanalizace - I. etapa (zahájení - včetně opravy v ul. Dědina) 6 700 tis. Kč (dotace 30% + 3% půjčka 30% z celkové ceny - SFŽP ČR)
- Místní komunikace - ul. Humna (dolní část) 1 600 tis. Kč
- Místní komunikace - ul. Zahradní a Příční (část) 2 500 tis. Kč
- Místní komunikace - ul. Humna (horní část) 940 tis. Kč
- Místní komunikace - z panelů ul. Vinařská 190 tis. Kč
- Rekonstrukce podlahy tělocvičny ZŠ 800 tis. Kč

Rok 2001

- Inženýrské sítě lokalita U Lesa (zahájení) 3 400 tis. Kč (1 600 tis. Kč dotace z MMR ČR)
- Kanalizace - I. etapa (dokončení) 10 500 tis. Kč
- Kanalizace - II. etapa (zahájení) 6 600 tis. Kč (6 000 tis Kč bezúročná půjčka z fondu Phare)
- Dům s pečovatelskou službou (zahájení) 5 000 tis. Kč (dotace 14 000 tis. Kč z MMR ČR)
- Společenské centrum v areálu SK Baník I. etapa 1 000 tis. Kč (odkanalizování, chodníky, parket, zastřešení pódia)
- Místní komunikace - ul. Ulička (u kina), ul. Zelnice (u Bábíčkového) 600 tis. Kč
- Místní komunikace - ul. Školní (zahájení) 1 650 tis. Kč

Rok 2002 (I. - III. čtvrtletí)

- Kanalizace II. etapa (pokračování) 5 600 tis. Kč
- DPS (dokončení) 12 500 tis. Kč
- Inženýrské sítě - lokalita U Lesa (pokračování) 1 550 tis. Kč (komunikace, voda, plyn, VO, NN)
- Místní komunikace - ul. Školní, U Zastávky (dokončení) 680 tis. Kč
- Místní komunikace - u DPS + chodník a inženýrské sítě 1 000 tis. Kč
- Místní komunikace - z recyklátu ul. Krátká, U Cihelny 300 tis. Kč

Předpokládané akce - IV. čtvrtletí:

- Kanalizace - II. etapa (dokončení), ul. Rohatecká - u Přibilového 400 tis. Kč
- Kanalizace III. etapa (zahájení) 1 000 tis. Kč (30% dotace + 30% 3% půjčky z celkové ceny - SFŽP ČR)
- Inženýrské sítě lokalita U Lesa (dokončení) 60 tis. Kč (Telecom a kabelová televize)
- Rekonstrukce kotelny kina 300 tis. Kč (výměna nevyhovujících kotlů, vybudování zázemí pro účinkující)
- Inženýrské sítě lokalita U Hájenky (zahájení) 2 000 tis. Kč (komunikace, kanalizace)

Zadluženost obce

Při žádostech obcí o různé půjčky je jedním z kritérií jejich zadluženost, která se vypočítává a bývá vyjádřena ukazatelem dluhové služby. Jako únosné zadlužení se uvádí hodnota zmíněného ukazatele maximálně 15. Obec Ratíškovice má hodnotu ukazatele dluhové služby 4,8.

ing. Josef Uhlík, *starosta obce*

Dokončení z titulní strany

z vás, aby v nedělu 13. 10. 2002 na hody nepršalo. Také dechové hudbě Dolance i Veselé muzice patří velký dík.

Podle toho, jak zářil pan František Foltýn - „trenér" letošních stárků Adama Bardúna a Lenky Růžičkové, by sa dalo usoudit, že byl s hodovým výsledkem i on spokojený.

MB

Fax z Vouziers

Všem přátelům z Ratíškovic!

Velké poděkování Všem, že jste nás pozvali, abychom se mohli účastnit tak nádherné oslavy. Vaše upřímnost, přátelství, dojetí. Vidět všechny mladé i starší spojené v jedno, aby mohli pokračovat v tradici, je opravdu u nás nevídané. Co nás nejvíce udivilo a překvapilo, byla účast celé populace Ratíškovic na oslavě.

Ještě jednou děkujeme

Bernard, Edith, Olga, Roger

Sport-kultura

„Průběh hry byl ovlivněn nejenom poměrně krátkou hrací dobou, ale také těžkým písčitým terénem."

Hodový turnaj

I když celé sobotní odpoledne nenasvědčovalo tomu, že se letošní hody a tradiční pondělní hodový turnaj vůbec uskuteční, počasí se nám nakonec přeci jen umoudřilo a všichni si mohli užít jak nedělní krojované hody, spojené s neodmyslitelným průvodem pro stárka a stárku, tak hodový turnaj v kopané podpořený několika sty diváky.

Dvanáct na nejvyšší míru vyhecovaných týmů (Hasiči, KM Beta, Stařečci, Lokomotiva, Stárci, Lácio, FC Mlýn, Mlýn Elite, Kalipso, Hilton, Kanonýři, Bumbes) se utkalo ve čtyřech základních skupinách, z nichž postoupil do semifinále z každé trojice mužstev ten nejlepší. V hracím čase 2x9 minut se snažilo pět hráčů v poli plus brankář ze sebe vydat maximum, aby si tak zajistili postup do semifinále a později i do závěrečného finále.

Průběh hry byl ovlivněn nejenom poměrně krátkou hrací dobou, ale

také těžkým písčitým terénem. Pauzy mezi jednotlivými utkáními ve skupině byly na rozdíl od předchozích let kratší, a tak skončil celý hodový turnaj již ve 14.30. Vedle samozásobení měli hráči i diváci možnost využít stánek s občerstvením, kde si mohli zakoupit jak alkoholické, tak i nealkoholické nápoje a občerstvit se ohřívanou klobásou či labužnicky ostrým guláškem.

Ze základních skupin postoupili do semifinále po urputných bojích tyto celky: KM Beta, Lácio, FC Mlýn a Kanonýři. V boji o postup do semifinále hráči týmu Bumbes a jejich fan-club neunesli prohru, kterou přičítali špatné objektivitě sudího, který nakonec jejich přičiněním okusil chladnou vodu ratíškovského hliníčku. To mu však nebránilo v tom, aby i další zápasy zdárně odpískal.

V prvním semifinálovém utkání deklasoval tým KM Beta - Lácio, kde důležitou roli sehrálo jednak bojové nasazení hráčů, tak i rychlost a taktika. Utkání skončilo zaslouženým vítězstvím pro tým KM Beta v poměru 3:1. V druhém semifinálovém utkání se setkali loňský vítěz FC Mlýn s týmem Kanonýři - obě mužstva byla zhruba ve stejné věkové hranici a s podobně vyváženými silami.

Bylo to jedno z nejzajímavějších utkání, jelikož většina hráčů obou týmů hrají divizní soutěž. Tvrdá hra způsobila zranění jednoho z hráčů týmu FC Mlýn Tomáše Vacenovského, který byl brzy po utkání převezen do nemocnice k rentgenovému vyšetření. Tým tak zbytek zápasu odehrál v oslabení. Výsledek skončil 1:2, kdy loňskému vítězi FC Mlýn nezbylo nic jiného, než se v penaltovém souboji utkat o třetí místo s týmem Lácia. Kanonýři tak postoupili do závěrečného finále, kde se střetli s vítězem prvního semifinále KM Beta. Semifinále i finále se na rozdíl od všech předchozích zápasů hrálo 2x10 minut.

K rozhodujícímu a současně i jedinému gólu došlo ve druhé půli utkání, kdy po střele Jana Frýdka nešťastně tečoval míč do vlastní brány Milan Koplík. Definitivními vítězi letošního hodového turnaje se tak stali hráči týmu KM Beta, kteří z rukou pana starosty Jožky Uhlíka převzali putovní pohár a stali se tak dalšími organizátory příštího hodového turnaje.

„V ne zrovna příznivých podmínkách, kdy foukal studený vítr a těžký zmáčený terén smazával šance některých hráčů, podali všichni skvělý výkon. Musím všechny pochválit a poděkovat jim za jejich úsilí a fotbalové nasazení. Tým KM Beta si své vítězství bezesporu zasloužil,"podotkl těsně po ukončení hodového turnaje hlavní organizátor a kapitán loňského vítězného týmu Libor Gasnárek. Poděkování též patří všem přítomným divákům, kteří vytvořili skvělou a nezaměnitelnou atmosféru.

Veronika Svobodová

Senioři

„V Luhačovicích – perle Moravy, kde voní vzduch a voda léčí, jsme si užili."

Svaz důchodců

Senioři ve Svazu důchodců ani ve druhém roce své činnosti nezaháleli. Svědčí o tom různé zajímavé aktivity. S velkým potěšením shlédli známý divadelní kus Slovácko sa súdí. Vždyť byly vypraveny do Uherského Hradiště dva autobusy. A nikdo nebyl zklamaný, neboť jsme se mohli s chutí zasmát příběhu „Martine, že nezíš skokana", „Hlt za tři grajcary" a další. Herci Slováckého divadla dali do hry opravdu srdce i duši. Byli primovní, energií přímo sršeli.

Abychom nezapomínali na své zdraví, protože přísloví říká: „V zdravém těle, zdravý duch", pozvali jsme dr. Křena a dr. Třeštíkovou. Vyslechli jsme si podnětnou přednášku. V závěru členové s lékaři živě diskutovali. Dotazovali se konkrétně na své osobní problémy, dále v diskusi zaznělo hodně obecných názorů na uchování vitality do pozdního věku. Cvičení s Liduškou se líbilo členkám, které si přišly zacvičit a seznámily se s cviky na páteř, která zlobí nejen seniory. Paní Kouřilová ochotně radila.

Protože zahrady jsou zálibou a květiny jejich ozdobou, hurá do Věžek. Množství květin, rostlin, dřevin bylo pastvou pro oči a kdo chtěl i pro peněženku, což může potvrdit pan Mirek Koštoval, který ochotně připravil na zakoupené petúnie, muškáty a ostatní květiny bedýnky, aby se k výsadbě přivezly nepoškozené. Jistě dnes již zdobí nejednu zahrádku.

V Luhačovicích – perle Moravy, kde voní vzduch a voda léčí, jsme si užili. Každý po svém – ať už procedury nebo bohatost a pestrost kulturních vystoupení, či posezení u kávičky a dortíčku v družném

hovoru v malebných cukrárničkách. Při večírku, kde účinkoval kdo chtěl a jak uměl, dýchala pohoda, přátelství a zavonělo moravské bílé aj červené a k tomu patřily i naše táhlé slovácké písničky. Nálada byla prosolena humorem a vtipem. Eva a Pepa, to byly hvězdy večera, ale zábavu podpořily i další hvězdičky našeho družného večírku.

Posezení a opékání špekáčků „u Marciánového" ukázalo, že v kruhu seniorů máme chlapů aj ženské, jak se říká: „Aj do deště a nepohody". Ten deň to vypadalo, že z toho nebude nic, voda z mraků od rána postrašovala, ale večer se vydařil. A Franta Marcián oprášil aj harmoniku, aby nám ty písničky lepší vyzněly. Tak se nám ten plánovaný táborák vydařil.

Historie je matkou moudrosti, rozhodli jsme se proto shlédnout pamětihodnosti na zámku v Buchlovicích, kde nám průvodkyně velmi zajímavě vyprávěla. Výstavu fuchsií jsme nemohli opomenout, tam jsme se už vzpružili kávou a co kdo měl. Šmekmajstři si porovnávali chuť vín ve Vinotéce. A pěkný deň má mít i zajímavý večer, tak jsme výlet končili na Sovíně. Chutnou večeří a co si kdo dal.

Hudebníci uměli všechno, nejen skladby pro mladé, zahráli nám i písničky našeho mládí, při kterých jsme si zatancovali. Však jsme si vědomi toho, že pohyb je zdravý. A my si v těch našich rokách zdraví vážíme už dvakrát. Sál hasičské zbrojnice, kterou máme od Obecního úřadu k dispozici, byl plný do posledního místečka při besedě našich členů. Plánů máme dost a dost...

Mgr. Jožina Příkaská,
kulturní referent

„Smyslem celého projektu je zajistit sociální pomoc seniorům,..."

Charitní domov pokojného stáří

Vážení spoluobčané, většina z vás jistě ví, že v lokalitě za kostelem byl vybudován nový objekt, který začal sloužit jako dům s pečovatelskou službou a který nese název Charitní domov pokojného stáří (CHDPS). Toto zařízení nechala během jediného roku postavit Obec Ratíškovice a pečovatelskou službu zde provozuje Oblastní charita Hodonín, prostřednictvím svých zaměstnankyň.

Smyslem celého projektu je zajistit sociální pomoc seniorům, kteří cítí, že již nejsou schopni se o sebe dostatečně postarat, a to z důvodu stáří, osamocení, zdravotního postižení apod. Pečovatelská služba spočívá v pomoci při sebeobsluze, osobní hygieně, stravování, pomoci v domácnostech, kontaktu s úřady, lékařem, získávání informací aj., a to nejen v Domově samotném, ale i po celé obci Ratíškovice. Klienti v obci tak mohou využívat stejné služby jako obyvatelé CHDPS, to znamená, že pečovatelka přijede k nim domů a zajistí služby, které si klient zadá, např. dovoz obědů, pomoc při osobní hygieně, příprava a podání léků, stravy, pochůzky k lékaři, na poštu, na nákupy, úklid domácnosti apod.

Zajištěním těchto služeb chceme u našich klientů předcházet jejich pocitu opuštěnosti a nepotřebnosti. Charitní domov pokojného stáří je přístupný i ostatním občanům, kteří mohou přicházet navštěvovat své rodinné příslušníky, přátele a známé a společně s nimi se podílet na pořádání různých kulturních akcí, např. oslavy svátků, besedy, koncerty,... Chceme také úzce spolupracovat s rodinami našich klientů, aby tito neztratili kontakt se svými nejbližšími a pocit rodinného zázemí. Věříme, že naši klienti i jejich rodiny budou s našimi službami spokojeni.

Našim občanům z řad seniorů nabízíme tyto služby:

- pozornost, trpělivost a profesionální přístup pracovníků
- pomoc při sebeobsluze a osobní hygieně (možnost hygieny v Charitním domově pokojného stáří, je zde koupelna, určená pro klienty, s hydromasážní vanou, toaletou a sprchou v bezbariérové úpravě)
- příprava a podání stravy
- pomoc při řešení sociálních problémů
- dovážka obědů
- dohled u nemocného
- pomoc při udržování domácnosti
- nákupy a jiné pochůzky (lékař, lékárna, pošta, úřady,...)
- praní a žehlení prádla apod.

Kontakt na tel. čísle: 518 368 223
Provozní doba:
pondělí - pátek 7.00-15.30 hodin

Eva Frýdková, DiS,
vedoucí Domova a kolektiv

„Celkové náklady na stavbu, parkoviště i vybavení interiéru dosáhly 17,5 mil. Kč."

Slavnostní otevření Domu s pečovatelskou službou

V neděli 15. září byl otevřen Dům s pečovatelskou službou. Punc opravdové slavnosti dodala otevření doprovodná vystoupení souborů Osvětové besedy, cimbálové muziky a přítomnost mnoha občanů Ratíškovic a vzácných hostů. Pozvání mezi jinými přijal i čestný občan Ratíškovic monsignore Vojtěch Cikrle, biskup brněnský, který sloužil u příležitosti otevření mši svatou a následně požehnal našemu Domu. Po přestřižení pásky se pak naši občané mohli celou stavbu prohlédnout. Pohárkem vína a koláčkem byl podarován každý z návštěvníků.

Celkové náklady na stavbu, parkoviště i vybavení interiéru dosáhly 17,5 mil. Kč. Komunikace kolem Domu, která bude sloužit jako přístupová cesta ke hřbitovu, kostelu a faře, spolu s dalšími inženýrskými sítěmi a zadním parkovištěm, vyšla na 1 mil. Kč. Celá stavba byla postavena během jednoho roku. Dotace z Ministerstva pro místní rozvoj činila 14 mil. Kč. Charita v loňském roce přispěla částkou 70 tis. Kč z výtěžku tříkrálové sbírky.

Bydlení v Domě je nájemní. Provozovatelem je Obec Ratíškovice, své místo zde má i Charita, která od 1. 10. 2002 poskytuje jak v samotném domě, tak i v celé obci pečovatelskou službu. Náklady na její činnost budou hrazeny z dotací Ministerstva práce a soc. věcí, darů (např. část tříkrálové sbírky), rozpočtu obce a příspěvků, které platí za služby pečovaní. Podrob-

něji o charitní pečovatelské službě píše v 1. čísle letošního Zvonu ředitel Oblastní charity Hodonín pan Václav Salajk a paní vedoucí Eva Frýdková na jiném místě tohoto čísla.

V současné době je v zařízení ubytováno 21 občanů (17 původem nebo bydlících v Ratíškovicích a 4 z okolí). Na obecním úřadě je evidováno dalších 7 žádostí o umístění (občané z okolí).

ing. Josef Uhlík, *starosta obce*

Foto: Cyril Gajdík

Folklor

„Vystoupení zahájil mužský pěvecký sbor pásmem Zarážení hory..."

Krúžkaři v Býkově u Plzně

V sobotu 21. září v brzkých ranních hodinách vyjel z ratíškovické hlavní zastávky autobus se členy folklórního sboru Ratíškovská dolina a mužského pěveckého sboru, směr Plzeň, kde se za přítomnosti dobového jarmarku uskutečnilo téměř dvouhodinové folklórní vystoupení, které mělo tamním divákům přiblížit, jak u nás na Moravě probíhá vinobraní.

Cesta všem, díky dobré náladě, k níž přispělo zpívání krásných moravských lidovek a popíjení vínka, utekla nezvykle rychle. Po pár nezbytných zastávkách jsme za několik hodin už vystupovali pár kilometrů za Plzní ve vesničce Býkov, kde se na rozlehlém, nově zrekonstruovaném statku, celý odpolední program tanců a písní měl konat. Po posilňujícím gulášku jsme se všichni navzájem začali oblékat do našich krojů, abychom mohli na pódiu vystřídat místní kapelu, která celý program zahájila a představit tak náš program.

Vystoupení zahájil mužský pěvecký sbor pásmem Zarážení hory doprovázeným sliby hotařů, které se mísilo se zpěvy a tanci Doliny. Atmosféra byla skvělá, bavili se jak diváci, tak i účinkující. Nezbytnou součástí celého vystoupení bylo názorné předvedení, jak se u nás lisuje víno, což bylo spojeno s ochutnávkou přivezeného zlatavého burčáku a vína. Diváci tak mohli shlédnout nejen krásné vystoupení souboru a mužského sboru, ale také si pochutnat na dobrém víně, hroznech a burčáku.

Po vystoupení následovala volná zábava, kdy k tanci a poslechu hrála tamní kapela, která se střídala s cimbálovou muzikou Denica ze Šardic, která doprovází Ratíškovskou dolinu při jejich vystoupeních. Vydařená zábava, kdy se nikomu nechtělo odejít domů, se protáhla až do pozdních nočních hodin. To už si i mužský sbor a Dolina balili své kroje a s příslibem, že za rok se tu všichni sejdou jistě znovu, nasedli do autobusu a vydali se nočními silnicemi zpět domů do Ratíškovic.

Veronika Svobodová

Výstava

„K tradici výstavy patří i speciality a jejich konzumace, ale i odnášení domů."

Výstava hub po XXII.

Letošní výstava hub byla v mnoha ohledech tradiční, ale byly události i věci nové. Mezi ně patří návštěva či „inspekce" ministra pro životní prostředí Libora Ambrozka v předvečer konání výstavy. Organizátoři třídili, popisovali exponáty a připravovali speciality, když pan ministr přišel. Pochválil je za osvětovou práci, jakou bezesporu výstava hub je, i za houbový guláš a doufal, že se vše do zahájení výstavy stihne. To pořadatelé zvládli, i když na některé popisky se chvilku čekalo, protože výstava je určitým způsobem věc „živá", proměnlivá a vzorky, které „pochodují" (jsou hodně červivé), se musí vyměnit. Pro zajímavost uvedu, že poslední exponát hřib žlučník se dostal na výstavní stůl 70 minut před ukončením výstavy.

Svou zdravici výstavě poslal za Českou mykologickou společnost i ing. Smotlacha, který ocenil aktivitu výstavy již proto, že pro špatné podmínky růstu hub byla celá řada výstav odvolána. Celostátní výstava na Žofíně se rovněž kvůli povodním konat nebude.

Vypadá to, že si pořád stěžujeme na to, jaké množství hub roste, ale fakt je takový, že se na každý vzorek muselo ujít mnoho metrů. Přesto se na stolech v hasičské zbrojnici, kde byla výstava instalována, objevilo přes 200 vzorků (druhů) hub. K tradici patří i pomoc houbařů z Dubňan a Přerova, letos se přiřadil i začínající klub z Hodonína. Mezi první návštěvníky patřila i paní učitelka Němcová, která s organizátory i návštěvníky vzpomínala na dobu, kdy v Ratíškovicích učila.

K tradici výstavy patří i speciality a jejich konzumace, ale i odnášení domů. Byl by to pořádný hrnec gulášu a mísa omáčky, co skončily v jídlonosičích, konvičkách či omniovkách. A přesto, že dělali pořadatelé pro množství jídla maximum, v neděli po obědě „tradičně" nebylo co nabízet. Pro mnohé návštěvníky byly velkým překvapením topinky s houbami. Jako vždy převažovali cizí návštěvníci před domácími, a tak čest ratiškovjákú zachraňovala v pondělí škola – žáci, učitelé a děti se svými učitelkami z mateřské školy. Díky paní profesorce Klimešové z kyjovského Klvaňova gymnázia shlédlo tuto akci asi 100 tamních studentů (dva plné autobusy) a z vacenovické školy přivedla i jednu třídu paní učitelka Kotásková.

K tradici výstavy patří i vzácné exponáty. Patřily mezi ně korálovce – jedlový i bukový a ryzec honosný, kterého přivezl kamarád Jirka Polčák z Přerova. Domácí nezůstali hostům nic dlužni, protože do Lipníka poslali řadu hub, které nerostou v tamních lesích. Přerovští houbaři se totiž podíleli na velké výstavě bonsají, citrusů (ta byla dokonce mezinárodní) a hub a koštu pálenky. Z domácích zdrojů pocházela například škárka hvězdicovitá (zatím nejsevernější nález této houby), celá řada hvězdovek a kozák dubový. Co bylo netradiční byl zájem městských televizních kanálů z Hodonína a Kyjova.

Návštěvníci si už také zvykli na nabídku knih a korespondenčních lístků s přítiskem a svou spokojenost vyjádřili v knize návštěv. Tato spokojenost těší všechny pořadatele, kterým patří velký dík, protože jich není moc, a ty čtyři dny je nemá prakticky kdo na výstavě vystřídat.

Václav Koplík,
mykologický kroužek Ratíškovice

„Oslavy byly provázeny bohatým kulturním programem,...“

Vzpomínka na horníky

Tak jako v ostatních uhelných revírech i na jižní Moravě oslavovali horníci svůj svátek-Den horníků, a to vždy v měsíci září každého roku. Účastníky oslav byli i horničtí důchodci, na které se nikdy nezapomínalo. Za účasti široké veřejnosti byli vyznamenáváni nejlepší pracovníci revíru.

Oslavy byly provázeny bohatým kulturním programem, ve stáncích se prodávalo zboží mnohdy jinde nedostupné. Součástí oslav byla bohatá tombola, na příklad první cenou v roce 1958 byl osobní automobil Tatra 603, dále pak televizory, motocykly a další hodnotné zboží. Ve stáncích byly nabízeny gurmánské speciality, bylo dostatek vína, piva i „ostrého“. Veselice končily až v ranních hodinách. Horníci slavili svůj svátek. Hornické slavnosti byly specifickou zvláštností společenského a kulturního života celého regionu, vyjádřením pospolitosti „hornického stavu“ a obyvatelstva.

Když v zářijové neděli ze svých
domovu vyletíme
jak zpěvné hejno ptačí
a prostor slavnostní
cela zaplníme, neřeknem:
„Nám to stačí.“
To by byl málokdo spokojen,
Vždyť bude hornický Den

Abychom skutečně měli náš
Den plný jasu-
havířský Den to pravý,
rezezvučíme cimbály, pištce i basu.
Náš bude program, náš bude jen,
vždyť to je náš svátecní Den

Havíř zatančí odzemek,
havířka zazpívá písničku-
tu naši-tklivě táhlou.
Ozvou se trumpety, uslyšíš básničku.
Radostí uchvácen náhlou
ze srdce zvolání vypustíš ven:
ať žije hornický Den.

Úryvek z básně Štěpána Grombiříka: **Nechť žije slavný Den horníků.**

„Nad stolem na zdi visel obraz svaté Barbory, pod ním olejová lampička s věčným světlem.“

Z vyprávění pamětníků

Ve dnech svaté Barbory a svatého Prokopa, patronů horníků, se v dolech nepracovalo. V tyto dny byly hornické svátky. Horníci šli společne do kostela, aby si vyprosili ochranu při jejich težké práci. Oblečení byli v hornických uniformách, v čele průvodu hrála hornická kapela a byly neseny hornické prapory. Po mši svaté odcházeli do hospody k muzice nebo do lesíčka (Březí), kde byla uspořádána hornická zábava a kde byli povýšeni lojhajeři (mladí horníci) na kopáče. Mladý pomocník, který měl být povýšen na samostatného havíře, musel nejdříve pracovat se starším zkušeným havířem, a to v každé směně s jiným. Tito havíři museli pak dosvědčit, že pomocník může samostatně pracovat. Po tomto prohlášení byl povýšen a přijat do cechu zkušených havířů. Musel skočit přes „flek“ a dát zpropitné v podobě „čtvrtky“ piva.

Své patrony sv. Barboru a sv. Prokopa uctívali horníci i při jiných příležitostech. Před zahájením šichty se shromažďovali v „mašinhausu“ nebo “cechhausu“. Byla to prostornější místnost, kde v rohu byl stůl. Nad stolem na zdi visel obraz svaté Barbory, pod ním olejová lampička s věčným světlem. Horníci poklekli před obrazem a nejstarší dozorce předříkával modlitby. Ostatní se modlili hlasitě s ním.

První Den horníků byl slaven 9. září 1949 v Hodoníně společně s naftaři. Druhý Den horníků v září 1950 na fotbalovém hřišti v Kyjově, v roce 1951 v Hodoníně na stadioně. Po několik let byly pořádány dny horníků v prostředí zámeckého parku v Miloticích. Od roku 1968, z důvodu částečného poškození zámeckého parku, byly hornické dny v Miloticích zakázány. Následně byly oslavy pořádány na fotbalovém hřišti v Dubňanech.

Postupná likvidace dolů na jižní Moravě nepříznivě poznamenala celospolečenský život v regionu. Vzpomínejme na horníky nejen v měsíci září, kdy mají svůj svátek, vždyť Ratíškovice byly hornickou obcí.

Ing. Jaromír Škola st.

„Na obecním úřadě se tehdy sešlo okolo 600 fotografií,...“

Oživení ratíškovické historie

Určitě si mnozí z vás vzpomenou na výstavu, která byla před rokem uspořádána k připomenutí 860. výročí první písemné zmínky o naší obci. Na obecním úřadě se tehdy sešlo okolo 600 fotografií, z nichž ty nejzajímavější byly k vidění na staré škole. Výstava skončila a fotografie měly být vráceny jejich majitelům. Mezi ně jsme patřili i my, ale zdálo se nám, že je velká škoda, aby byly znovu založeny do alb nebo papírových krabic. Tam by v lepším případě vybledly a po letech už by nikdo nevěděl, kdo nebo co je na nich vlastně zachyceno, v horším případě by časem skončily na smetišti, či dokonce v ohni.

Dnešní doba má ale k dispozici moderní techniku, která tomu dokáže zabránit. Proto jsme po domluvě s panem starostou, jeho zástupkyní a členem kulturní komise Radimem Šťastným tyto fotografie před jejich vrácením naskenovali, upravili a archivovali v počítači. Takto uloženy už neztrácejí na kvalitě a mohou být použity k různým účelům. I když nepatříme mezi pamětníky, snímky nás natolik oslovily, že postupně kontaktujeme další spoluobčany, ochotné zalovit ve svých albech a to nejzajímavější z nich zapůjčit. Doposud je tak zpracováno 1 535 starých fotografií osob, rodin, různých míst a událostí z Ratíškovické historie a přibližně 500 fotek školních tříd.

Protože ale obrázek sám o sobě těm mladším nic neřekne, zvali jsme k nám pamětníky, aby vzpomínali, poznávali a postupně popisovali jednotlivé fotografie své, případně i jiných. Dík patří jim všem, hlavně pak paní Žofii Šupálkové z Dědiny, Terezii Pištěkové a Marii Nesvadbové, panu Vojtěchu Kotenovi, Josefu Příkaskému (Hadačovi) a Petru Bařinovi st. Nejvíce bychom však chtěli poděkovat za desítky hodin strávených před monitorem paní Boženě Příkaské (Zahradníkové). Poděkování patří i těm, které si už tyto řádky nepřečtou - paní Marii Kudrové a Marii Chludilové. Ti všichni se vraceli zpět ve svých vzpomínkách a pomohli nejen s určením fotografií, ale umožnili nám poznat momenty z historie Ratíškovic a běh různých událostí tak, jak si je ve své paměti uchovali.

Závěrem bychom chtěli požádat ty z vás, kteří staré fotografie školní, míst a lidí z Ratíškovické historie máte a chcete se o ně podělit, ozvěte se prosím nám nebo na obecním úřadě. Dáme tak společně možnost seznámit se s nimi i příštím generacím.

Petr a Irena Bařinovi

Farnost

„S panem farářem Josefem Malíkem jsme se slavnostně rozloučili v neděli 25. srpna 2002.“

Změny na naší faře

Poslední prázdninový týden odešel po devíti letech působení v Ratíškovicích kněz Josef Malík. Otec Josef poprvé sloužil v našem kostele mši svatou 24. srpna 1993 v 19 hod. Na kněze vystudoval v Litoměřicích, původním povoláním byl elektrikář. Díky tomuto byl v kostele brzy dobrý rozhlasový rozvod a novinky v osvětlení. Náboženství se začalo vyučovat na faře. Pan farář rád cestoval. V roce 1994 byl s našimi dětmi v Praze, na Macoše, v Itálii. S dospělými byl na zájezdě ve Svaté zemi. Říkal: „Tam je všechno, a tak proč by tam měli chybět Ratíškovští“. Naši farníci nechyběli a s velkou úctou šli po stopách života Ježíše Krista na Zemi.

Po celých devět let patřila k Otci Josefu hudba. Pořádal hudební koncerty v kostele. Zavedl zpívané dětské mše (středy). Vedl děti k hudbě a chtěl tak dílem přispět k odvrácení nebezpečí drog, kterých se bál. Mluvil o nich se světskou otevřeností. S hudební neúnavností učil naše farníky správně zpívat žalmy a kostelní písně. Byl velikým obdivovatelem – přímo nadšencem – našeho kroje. Kromě naší obce jezdil pan farář pravidelně sloužit mše svaté do Bohuslavic u Kyjova.

S panem farářem Josefem Malíkem jsme se slavnostně rozloučili v neděli 25. srpna 2002. Na ranní mši svaté se pan starosta Ing. Josef Uhlík rozloučil za celou obec. Poděkoval Otci Josefu za péči o ratíškovskou farnost po dobu devíti let. – Předal mu Pamětní list a medaili obce Ratíškovice. Na hrubé mši svaté předaly kytici a dar

od všech farníků M. Macková a J. Vacenovská. Popřály všechno dobré v nových farnostech, kterými jsou Vranovice, Iváň a Pouzdřany.

Následující neděli opět za zvuků slavnostních fanfár žesťového orchestru naše farnost přivítala nového kněze. Krojované děti přednesly milou uvítací básničku. Monika Durínová s Michalem Ferbym přivítali za všechny farníky Pátera Ludvíka Bradáče z Brna. Narodil se v roce 1965. Studoval v Litoměřicích a na kněze byl vysvěcen v roce 1990. Poté působil 3 roky ve farnostech. K nám přichází po dalších studiích v Římě.

Ať se Vám Otče Ludvíku u nás v Ratíškovicích líbí !

Marta Kordulová + MB

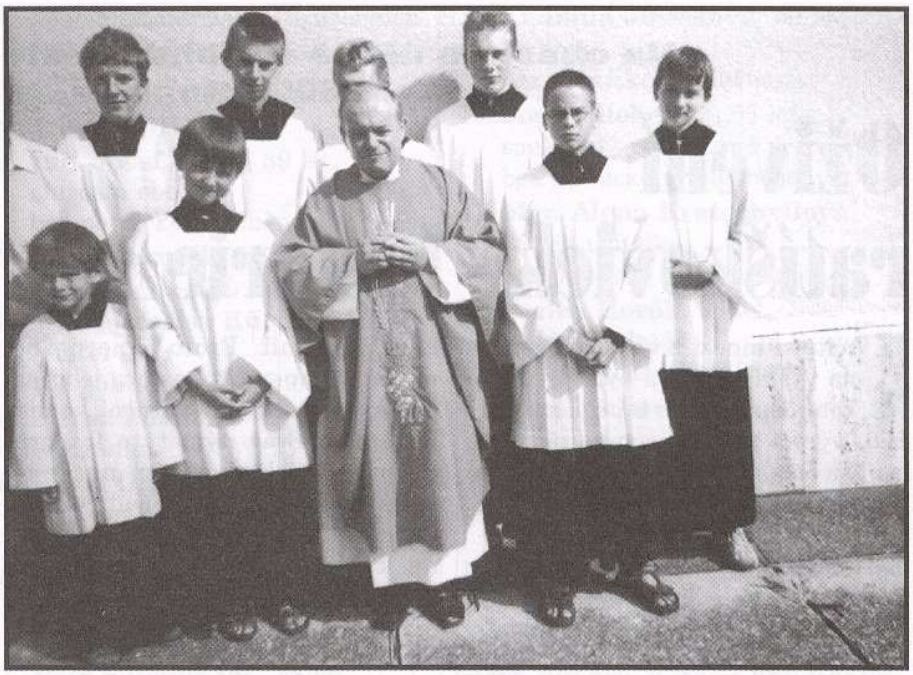

Výlet

„Obyčejné" prázdniny

„Čekalo mě jedno veliké překvapení, výlet do Paříže."

Začaly prázdniny, dva měsíce volna! Každý si své prázdniny plánuje dopředu, mě čekal jeden měsíc ve Francii, ve Vouziers a Terronu sur Aisne. Toto celé bylo nápadem paní Voříškové, které bych tímto chtěla velmi poděkovat! Merci beaucoup!

Tak jsem se v neděli 7. července 2002 vydala s rodiči a se spakovaným kufrem na autobus do Brna. Měsíc je dlouhá doba, tak se loučení neobešlo bez pár slziček. Když jsem nasedla do autobusu, vůbec jsem netušila, co mě přesně čeká. Cesta trvala asi 16 hodin. Autobusy jsou velmi pěkně zařízené. Po část jízdy jsme sledovali video, francouzsky i česky.

Moje konečná byla v Remeši (Reims), kde už na mě čekala paní Pettite a pan Baudier. Odpoledne jsem si své kufry poprvé vybalila v Terronu u rodiny Bergery, kde jsem už před dvěma lety poznala svou první francouzskou kamarádku Marceline. Každý den jsem měla povinné dvě hodiny francouzštiny. Potkala jsem tam mnoho milých lidí. Našla jsem si pár nových přátel a trošku si „popovídala" o těch věcech, které řeší dospívající. Týden, jenž jsem tam měla být, byl nenávratně pryč.

Podruhé jsem si své kufry vybalila ve Vouziers, u rodiny Justin. Ať už jsem chtěla či nechtěla, ani zde mě povinné hodiny jejich rodné řeči, neminuli. Čekalo mě jedno veliké překvapení, výlet do Paříže. Mohu jenom potvrdit, že Paříž je nejkrásnější město v Evropě. Já jsem navštívila slavnou Eiffelovu věž. Oblouk vítězství a bazilika Sant-Couer jsou pravé skvosty. A nenavštívit Notre Dame, dějiště románu Viktora Huga, by byl snad hřích. Viděla jsem toho spoustu hlavně z Eiffelovy věže, ale stihnout obejít všechny pařížské památky za jediný den je zcela nemožné.

I ten zbytek měsíce vzala voda, proto jsem se spolu s rodinou Bergery z Terronu vydala na autobusovou zastávku mezinárodních linek Eurolines. Byl 2. srpen 2002. Rodiče mě vyzvedli v Brně na stejném místě, kde jsem se s nimi před měsícem loučila. Ani neuvěříte, jak bylo zase krásné slyšet češtinu a vědět, že maminka mě chystá mé oblíbené jídlo. Ne, že by mi ve Francii nechutnalo, právě naopak, miluji jejich kuchyni. Jenomže jak se říká: „Všude dobře, doma nejlíp!"

Kdybych měla popisovat úplně všechno, co jsem za ten měsíc prožila, byl by z toho obsáhlý román. Dalo by se to také shrnout do několika slov - nejkrásnější a nejdobrodružnější prázdniny, která jsem dosud zažila.

Tímto článkem bych chtěla všem moc poděkovat! Těm, kteří se o mě starali, když jsem byla ve Francii, a také těm, kteří to zařizovali odsud z Ratíškovic. A ještě jednou paní Štěpánce Voříškové, díky jí jsem mohla toto všechno prožít. Merci et abientot an France!

Klára Gajdíková, *IX.A*

„Po 38 km sme ve Wissembourgu překročili hranicu do Francie, ani sme to nepoznali.“

V sedlech kol do Francie

Středa 5. 6. 2002.

Hurá na hranice Německa a Francie! Z kempu sme já, Jindra a Přemysl vyjeli ešče před 7. hodinú ráno. Je pod mrakem, každú chvílu može pršat a zima je tak na hrubú štamprlu. Ve městě sa radíme u nástěnéj mapy, jak dál, ale to už je u nás chlapík a ochotně nám všecko objasňuje, že enom zíráme.

Po 38 km sme ve Wissembourgu překročili hranicu do Francie, ani sme to nepoznali. Těsně před hranicú nás Janek s Tomášem dohnali a jeli ešče najít nejakú opravňu na Jankovo pochrúmané kolo. My sme pokračovali dál. Je poznat, že už nejsme v Německu, protože domy už nejsú tak vyparáděné, sem tam sú vidět odpadky a silnice poflikované tak, jak u nás doma. Kopcom néni konec, připadáme si jak v „Pyrenejách“. Při jedném divokém sjezdě Přemysl zasej pichl zadní kolo a stává sa z něho profesionální lepič.

Zastavili sme v Baerenthalu a čekali na doprovodné vozidlo, protože sme už byli hladní jak polský zájezd. Jindra s Přemkem seděli na malém parkovišti před místní pekárňú a nasucho hltali, až jim ohrysky poskakovaly. Já sem sa vydal hledat kemp, dyby sme náhodú nejeli dál, protože déšť byl na spadnutí. Dyž sem našel, kerým směrem kemp je, vrátil sem sa a vyskočil na zíďku u silnice, abych lepší viděl, esli už jede naše auto s jídlem. Dlúho nás tam naši spasitelé čekat nenechali. Vjeli na ten plácek jak Rusi v osmašedesátem do našej republiky. Tomáš obracal oči a začal chystat oběd. Janek s pohledem bohyně pomsty enom utrúsil: „Já sa na to vyseru, kurník šopa“, za chvílu z něho vylézlo, že ho ta jedna špica a přecentrování kola stála ... (tú sumu 25 EUR bych rači neměl ani psat, protože za ty prachy si mohl kúpit Staňu Kováříka aj s celú dílňú).

Po obědě sa za volant posadil Jindra a Janek s najdražším kolem našéj výpravy odstartoval jako první. Nemohl sa téj parády nabažit, ani sme ho nemohli s Přemú dohnat. Až nás všeckých zastavil déšť. Bylo to na 94. km po 4 hodinách a 20 minutách jízdy. To nebyl ledajaký déšť, ale půlka Nijagárských vodopádů! Byli sme rádi, že auto bylo po ruce. Rychlo sme naložili kola a promáčaní na kožu sme naskákali do vnitřku. Snáď mně to Rómové prominú, ale v tem autě byl bordel jak u Cigánú! Po poradě a vypracování několika variant sme pokračovali do kempu v Pénétrange, ale protože nemínilo přestát lét, natočili sme to k dalšímu kempu, aby to bylo blíž našemu cílu.

Najít to místo bylo nad naše sile, žádnú podrobnú mapu Francie sme nemohli zehnat, místní značení žádné néni a domorodci ani nevijú, že poblíž nejaké tábořiště je. V městečku Tensch, kde měl byt cíl našeho dnešního putování, sme zastavili na křižovatce a Janek perfektní slangovú francúštinú oslovil pár chlapíků, co sa grčili pod rýnú: „Silvúplé, kempo kde, lebo aspoň mlatevňa?“ Jeden z nich okamžitě porozumněl, skočil do svojého auta aj s Jankem a navigoval nás do kýženého místa. No, ale nic moc - jedem rači hledat tu mlatevňu. Enomže ve statku, kde nás francúzský kamoš zavédl, nebylo kromě krav a rozzuřeného vlčáka ani živáčka. Tak sme za vytrvalého déšťa vyrazili v autě do Mét, kde měl byt podle řeči tych zmoklých místních rádců pořádný kemp.

Ale bylo to horší jak horor - jezdili sme pořád v jakémsi trojúhelníku, až sa nám napotřetí podařilo nabrat ten správný směr. Tolik kilometrů sme nenajeli na kolách za 3 dni, co za toto odpoledňa v autě! Dyž sme konečně dorazili do Mét, kontaktovali sme marně nekolik lidí, až na jednej křižovatce při stání „na červenú“ sme trefili na tych pravých. Dva chlapíci, co si očividno vyjeli na „Bumbes“, okamžitě na sebe vzali úlohy spasitelů a navádali nás svojím autem k cílu. Po 40 minutách sa nám to podařilo. Během tejto spaniléj jízdy sme viděli fotbalový stadion FC Méty ze všeckých možných stran a též mostů, až sme konečně přistali na břehu řeky Mosely.

Kdo ze čtenářů tuší, že kemp byl zavřítý, tuší správně. Naštěstí si ten druhý chlapík vybavil, že je tu ešče jedno tábořiště. Celé to martýrijum sme vykonali znova, až sme po osméj večer - hladní a utáhaní jak alici do teho druhého tábora trefili. Už nepršalo, ale fúkal uragán jak pominútý. Tomáš tak tak, že připravil večeřu. Ale to už zvónily mobile jak o život. Z Vouziers chtěli vědět, kde sme, co budem dělat zitra, kdy dojedem, kdy odjedem a nevím, co ešče. Trošku sme jich postrašili, že při našej chuti a tempu tam možem byt už v pátek dopoledňa (7. 6.). Dyž

sme v telefóně čuli, jak hltajú na sucho, tož sme slíbili, že jich nebudem drážit, že sa přispůsobíme jejich přáním a nebude jim to uvítání kazit.

Než sme vlézli do spacáků, tož sme na břehu Mosely, kúsek od nádherného stadióna FC Méty odléli na zem hlt slibovice na počest našeho kamaráda Jošky „Palečka" Příkaského z Vacek, co u nás hrával fotbal. Tu slibovicu prý pálil ešče on, jak nám prozradil Přemek. Mám teho plné brýdle a idu spat, protože než sem to všecko zesumýroval, je půl jednéj v noci. Ze stanú sa ozývajú cirkule, ale dneskaj si to všecí zaslúžijú. Táto noc nás stála 16,50 EUR.

Čtvrtek 6. 6. 2002.

Stávali sme o třičtvrtě na 7. Je pod mrakem, ale neprší. Včerajší jízda autem nám trochu skrátila vzdálenosť, tak sme si mohli dovolit vyjet neskúr. Kolem 8 sme vyrazili všecí naráz. My kolaři sme čučali také v autě, protože sme sa potřebovali dostat z Mét rychle a bez komplikací. Na výpadovce sme odmontovali kola a vyrazili směrem na Verdun.

Je hodně chladno a vlhko, naštěstí nefúká větr. Kolaři sú zabalení jak pumpy na zimu. Mezi městama Jarny a Étain sme vyslékli bundy, ale na veliké výskání to nebylo. Mosela to napravit slibovica. Těsně před poledněm sme zastavili na odpočívadle před Verdúnem. Tomáš nám začal chystat oběd a Janek zajel do města pro čerstvý chleba. Plzeňské pivo z plechovky po jídle bylo lepší jak ledajaký dezert. Poradili sme sa u vyvěšenéj podrobnéj mapy a vyjeli po okruhu kolem bitevních polí a památníků.

Měli by sem poslat všeckých generálů, potrhlých politiků a nenasytných zbrojařů z celého světa, dat jim dřevěné šable a tady by sa mohli pleskat po ušách, až by jich ty blbiny s válkama přešly. Co pomožú kolosální památníky a pečlivo upravené vojenské hřbitovy, dyž padlých mladých kluků už nikdo nezbudí! Žádné opantlené věnce a múdré projevy státníků nenahradijú zmarněné životy!

Protože bylo velice zamračené, nejeli sme už k dalším monumentom, ale hledali sme kemp, aby sme stihli postavit stany, než by začalo pršat. Mapa nás dovédla až k městečku Charny.Sur Meuse. Všecko sme stihli, kemp sa ale německým ani zdaleka nevyrovná. V postředku stójí šopka, kde sú sprchy a záchody ve stylu ruských. Prostě na koho to dojde, mosí si jít čapnút nad splachovací ďúru. Nevím, jak sa z téjto polohy postavijú staří lidé, lebo dyž nekoho náhodú chytne do nohy křeč.

Před čtvrtú odpoledňa sme si už hověli na lúce před stanama oholení a okúpaní u soviňóna a tramína. Slunko vylézá a strašně pálí, ale dyž na chvílu zajde, nedá sa bez oblečení vydržat. Chtěli sme si odpoledňa vyjet do Verdúnu, ale už sa na ty kola nemožem ani podívat. Tož rači pojídáme poslední zásoby a popíjáme ratiškovské víno. Vedeme velice múdré řeči, určitě je nás tady na tej lúce škoda, protože včíl v téjto chvíli rozumíme úplně všeckému na světě. Dneskaj to bylo enom 66 km za 2 hodiny a 35 minut, kemp nás stál 17 EUR.

Zitra nás čeká poslední etapa do Vouziers. To už snáť dojedem aj pod štanglů. Už mňa to psaní nebaví, idu si dat rači pohárek, lebo mně to všecko vypijú.

Pátek 7. 6. 2002.

Vylézáme ze stanů kolem sedméj hodiny nažhavení zdolat poslední úsek našéj cesty. Po rychléj snídani sme odjeli autem 5 km do Verdúnu na prohlídku. Prošli sme náměstí a nábřeží u řeky Meusy, udělali pár nezbytných fotek a už sme frčali nazpátek do kempu, odemkli kola a s nezkrotnú vervú sme to rozpumpovali směrem k Vouziers.

Včérá a dnes sme sa konečně vymanili z „Himalája", kopce nejsú tak prudké, ale za to mockrát delší, nevím, nač tady ty hrby majú, snáď nás to strhne! Je strašlivá zima, že sme modří jak slovácká zástěra, fúká jedovatý větr a jak na potvoru pořád proti nám. Nedá sa ani na chvílu zastavit, určitě by sme to odležali se soplem pod nosem. V jedném malém městečku sme zastavili na malém náměstíčku a poskovávaní za rožkama sme pojedli aspoň chleba se salámem a rybí konzervy. Tomáš v tem větřisku ani nemohl zapálit plynový vařič. Ale to už nám bylo jedno, protože nám do Vouzires zbývalo kilometrů, tak jak od nás do Hradišča. Měli sme velikú časovú rezervu, tož sme sa uradili, že v tem počasí nemožeme čekat na dohodnutém místě před cílem. Velice sa zatahovalo nebe a mohlo začat pršat každú chvílu.

Řekli sme si, že pojedeme do Falaise (to je osada patřící k Vouziers) a navštívíme našeho výborného kamaráda, velikého komika pana Mikhailenka. Asi 10 km před odbočením k němu nás na silnici potkala paní Olga Gallet. Jela nám vlastně naproti, aby sme nemoseli v téj slotě nekde čekat a mohli sa u ní dat trochu do pořádku. Vysvětlili sme jí, že ten volný čas strávíme u Mikhailenků a na udané místo načas dorazíme. Jindra, Přema a já sme jeli do Falaise a Olga s Tomášem čekali na Janka, který si cestú asi odskočil do škarpy, protože byl v nedohlednu.

Vešel sem do domu k Mikhailenkových a rusky sem sa optal: „Zdrástvuj charóšij gospodin. Gdě, pažálsta, daróga v Stalingrad?" Myslel sem, že ho to porazí, jak sme ho překvapili. Ani sa neptal esli máme žízeň a vytahl zaprášenú flašku slibovice - no moc v ní neostálo. To už za nama dofrčal zbytek našéj výpravy. Dodívali sme sa na fotbalový zápas Anglie - Argentina a vyrazili na domlúvené parkoviště před Vouziers.

Po chvíli sa začali sjíždat naši dobří kamarádi a známí, dva vedúcí cyklistického oddílu a jejich tři malí svěřenci. Přestal fúkat větr a na chvílu sa znatelně oteplilo. Marie Odile, prezidentka francouzsko-československé společnosti a všecí ostatní nás pozdravili. (Tiskový mluvčí našéj výpravy Jindra Kudr udělal rozhovor s reportérem místního L UNIÓNU, který to ve francouzských novinách stejně všecko doplétl) a slavnostně všecí dohromady sme vyrazili do města. U krajní cedule před městem sme udělali pár podobének a vjeli na náměstí před radnicu za potlesku a hurónského řevu nás všeckých.

Samé objímání a fotění, už sme domňačkaní jak herynci. V sále na radnici pár uvítacích projevů a přípitků. Já sem za nás za všeckých poděkoval za přivítání, sdělil jim, že ta naša cesta byla hodně těžká, ale že sme věděli proč sem jedem. Jeden z důvodů proč sme tu štrapáciju dělali, bylo, že dyž to zvládneme, dostaneme od našich francúských kamaradů kamijón šampusu. A to už nás čekalo překvapení, dyž do teho sála vtahli veliký dětský ná-

kladák se škatulú šampaňského. Fotáky enom blikaly, každý z nás ešte dostal krásný pohár za odvedený výkon a jeli sme sa ubytovat. Tomáš s Jindrú k Olze a já s Kašubú a Přemkem ke starostovi Bernardovi Pierretovi. Po dlúhatánskéj večeři a několika flaškách alsaského vína sme sa dostali do postelí až o jednéj v noci.

Sobota 8. 6. 2002.

Probral sem sa po 7. hodině a všecí ešče spokojeně odfukovali do duchen. Chtěl sem sa projet na kole po okolí, ale protože byla hustá mlha, vzdal sem to a pustil sem sa do třídění a zapisování zážitků.

Přemysl s Jankem sa probudili až před 11. hodinú. Po krátkej snídani sme jeli do města, kde už nás čekali Tomáš, Jindra, Olga s manželem Rogerem a Marie Odil se svým synem. Po procházce sme sa odebrali společně na oběd k Marii. Čekal nás aperitiv, předkrmy, saláty, paštika a klobásky ze pštrosa, hlavní jídlo kančí maso na ščávě, dezert, sýry, zmrzlina, skvělé víno - ani nevím, jak sa to všecko do nás vlézlo.

Po obědě nás zavézli do 15 km vzdáleného městečka na besedu k šikovnému řemeslníkovi - košíkářovi, který nám poukazoval všecko, co jeho řemeslo vyžaduje - od místa, kde si pěstuje vrbové pruty, přes dílnu až po pletení výrobků. Dali sme mu na památku nejaké drobnosti aj s našima podpisama. Byl velice rád, a ani nechtěl věřit, že má před sebú bláznů, co ten kus cesty zvládli na kolách. Tomáš mu předvédl, jak sa plete žila a on samú radostú nám věnoval litr (8 roků staréj) „mirabelkovéj" slibovice. Neomylně s tím dobrotiskem vykročil ke mně, snáď věděl, do kerých ruk to patří. Odpoledňa sme sa setkali s Danú Voříškovú a jejím synem Richardem. Byli s nama hodinku a moseli jet, protože Říša šel do práce. Potom sme navštívili hudebníků „Harmonie" při zkúšce. Všecí zpomínali jak pochodovali a vytrubovali v ratiškovských ulicách a na hřišti při oslavách 860. výročí první zmínky o našéj dědině. Večer sme měli společnú večeřu se všeckýma kamarádama a známýma z Vouziers. Saláty, křepelčí vajíčka, opékané maso a párky byly poctivo zalévané vínama a sem tam aj pivem. Za hodinu sme měli břuchy jak bubny a byli sme rádi, že nás poodvážali autama do rodin, protože samým obtěžkáním tema dobrotama sme nemohli ani chodit.

Neděla 9. 6. 2002.

Tento deň probíhaly ve Francii volby do senátu, aj starosta Bernard Pierret kandidoval. Nechtěli sme jim ubírat čas při jejich starosťách, tak sme sa rozlúčili a po nákupu sýrů a vín sme okolo 11. hodiny vyrazili na zpáteční cestu. Před ratiškovskú radniců sme přistáli po jednéj hodině ranní z neděle na pondělek. Naša „Cesta přátelství" na kolách byla namáhavá, ale stála za to!

Účastníci „výletu" Vojta Koten, Přemysl Kotásek, Jan Holeček, Jindra Kudr a Tomáš Frolec děkujú starostovi Ing. Josefu Uhlíkovi za veškerú nezištnú pomoc a ochotu, a také aj Radě.

Předsedkyni Československo-francouzské společnosti, paní Vlastě Kotenovéj za všecko možné aj nemožné, co pro nás udělala, Palisovi Hnilicovi za krásné tilka a koresponďáky, které nám vyrobil s logem našéj cesty (Francúzi enom mrkali, dyž sme jich obdarovali) a všeckým ostatním, kteří věřili, že to dokážeme, fandili nám a prožívali celú cestu s nama byť enom myšlenkama a vzpomínkama na nás.

Vojta Koten ml.

Setkání

„Výpravu tvořilo sedmnáct osob, které vedla Anežka Dekařová, rozená Sochorová, která už vícekrát s výpravami z USA přijela."

Milá návštěva

V úterý 1. října jsem byl velmi mile překvapen pozváním ke kamarádce paní Marii Cikánkové, která mi sdělila, že na hody přijela až z Ameriky naše milá kamarádka, spolužačka Anna Pociask, rozená Neduchalová.

Byl jsem rád tomuto pozvání, poněvadž se sejdeme někteří spolužáci a pobesedujeme s tím, který je od nás sice vzdálený, ale srdci blízký. Přišlo nás více a po milém přivítání byla živá rozprava mezi námi. Anička vyprávěla, že chtěla již přijet minulý rok, ale pro zrádné letecké napadení obchodního centra v New Yorku a Washingtoně se báli jet a zájezd byl odřeknut. Nyní, až se doba utišila, se rozhodli, že to zkusí. Výpravu tvořilo sedmnáct osob, které vedla Anežka Dekařová, rozená Sochorová, která už vícekrát s výpravami z USA přijela. A ona dostala důvěru a přivezla s sebou 1000 dolarů pro ty, kteří byli postiženi letošními záplavami, které má odevzdat do rukou kardinála Vlka.

Anička s námi hovořila, že let byl klidný, ale strach, že i mezi jinými pasažéry může být terorista a může se stát, že i on bude naveden, aby způsobil stejný pokus, podobný jeho předchůdcům. Přesto však nic podobného se neopakovalo a výprava v klidu přistála na ruzyňském letišti v Praze. Zprávy od ní nás velice zajímaly, ale pak se rozpředla živá debata, ve které jsme my sdělovali svoje pocity při sledování zpráv o náletu na New York.

Byli jsme rádi, že Anička nezapomněla na spolužáky a že se ráda vrací tam, odkud odešla. Byli jsme rádi, že přinesla pozdravy od našich nejbližších a hovořila o životě v USA a našich rodinách. Bylo vzpomenuto také těch, kteří již několik let odpočívají svůj věčný sen na americké půdě a kteří již nespatří naši krásnou zem.

Přestože svět je veliký, pojí nás s našimi krajany pouto nejvzácnější - láska, která ve vzpomínkách vrací to, co už pomalu mezi námi mízí. Děkujeme těm, kteří ještě v USA žijí, že si vzpomenou i na nás, a tak obnovují krásu vzpomínek na mládí.

Klub MORAVAN má svoje sídlo ve městě Endicott ve státě New York a je velikým propagátorem našich národních zvyků a za to jim srdečně děkujme.

Vojta Koten st.

Rozhovor

„Český esperantský svaz má celkem jedenáct sekcí a dvě komise.“

S esperantem do Brazílie

- rozhovor s Janou Melichárkovou

Jano, co Tě vůbec přivedlo k esperantu?

Úplně původní impulz pochází z dětství, když v Hodoníně dělal kroužek esperanta nástěnku o své činnosti (blízko náměstí) a mně se tam vždycky hrozně líbily známky a obrázky, které si esperantisté vyměňovali. Nevěděla jsem však, jak se k esperantu dostat. Mnohem později, když jsem poznala svého budoucího tchána, jsem zjistila, že se věnoval esperantu, a to kvůli poštovním známkám, které mu chodily z celého světa. Takže nakonec jsem si sehnala esperantsko-český slovník a časem se přihlásila na korespondenční kurz esperanta pro začátečníky, který jsem zvládla za jeden rok. Letos je to již čtrnáct let, co se tomuto jazyku venuji.

Ví se, proč se esperanto udrželo tak dlouho navzdory tomu, že jde o uměle vytvořený jazyk?

Domnívám se, že stále má úspěch základní myšlenka, se kterou esperanto před více jak sto lety vzniklo - komunikací k toleranci lidí všech národů. Nedává totiž do popředí či nezvýhodňuje žádný národní jazyk, jeho gramatika a vůbec vývoj slovní zásoby je stabilní. Esperanto je skutečně uměle vytvořený jazyk. Je sice lehčí pro Evropany, ale každý si zde najde nějaké to slovo, které je typické pro danou jazykovou skupinu. Jinak snad jen většina názvů rostlin pochází z latiny. Říká se, že esperanto je asi šestkrát lehčí než například angličtina.

Máš přehled, kolik asi lidí se u nás esperantu věnuje?

To lze těžko zjistit. Jediné, co můžu k této otázce říci, je to, kolik má Český esperantský svaz (CES) platících členů - to je kolem tisícovky. Určitě je však zájemců o esperanto čtyřikrát či pětkrát více, kteří však nemají zájem se organizovat. Je samozřejmě výhodné, zvláště kvůli účastem na nejrůznějších akcích, být členem CES, navíc každý člen dostává časopis, který náš svaz vydává, kde jsou nejrůznější aktuální informace o všech aktivitách esperanta, o činnosti jednotlivých klubů u nás i ve světě. Zájemci si mohou vyhledat bližší informace i na internetu: www.kuk.cz nebo www.uea.org .

Jsi předsedou pedagogické sekce CESu. Můžeš přiblížit program vaší činnosti?

Český esperantský svaz má celkem jedenáct sekcí a dvě komise. Moje sekce má za úkol pomáhat například s organizací výuky esperanta v České republice, organizujeme korespondenční kurzy pro zájemce o esperanto, jmenujeme lektory pro tyto kurzy a minimálně dvakrát do roka pořádáme konverzační víkendy. Já osobně jsem vlastně koordinátorkou pedagogické činnosti - eviduji přihlášky, přiřazuji lektory apod. Základní kurz má pro ilustraci dvacet lekcí a záleží na každém, jakým tempem tyto lekce zvládne. Pro základní komunikaci či četbu je třeba znát asi osm set slovních kmenů. Výhodou esperanta totiž je, že pomocí koncovek si odvodíš další slovní druhy, čímž se tvoje slovní zásoba znásobuje.

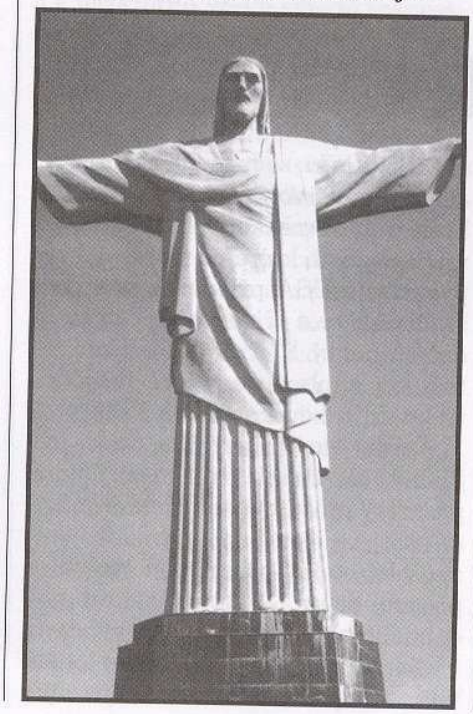

Stala ses delegátkou celosvětového srazu esperantistů. Neměla jsi trému z účasti na tak velké a významné akci?

Musím podotknout, že mívám trému vždycky. No a takovýmto akcím se paradoxně spíše vyhýbám, zvláště mám-li někde před velkým obecenstvem veřejně vystupovat. Samozřejmě jsem se dopředu doma připravovala, promýšlela jsem, čím by měla Česká republika na tomto světovém fóru přispět. Navíc jsem měla diskusní příspěvek Program Interkultura, a to mi dalo nejvíce přemýšlení. Tématem příspěvku byla problematika mezinárodní spolupráce dětí, které dělají esperanto, v různých projektech pomocí Internetu. I děti z Ratíškovic, které se učí esperantu, se do tohoto programu zapojily. Bohužel vzhledem k technickým problémům zájem o tento mezinárodní projekt opadl.

Za místo konání byla zvolena Brazílie, přitom „hlavní sídlo esperanta“ je v Holandsku?

Mezinárodní světový kongres esperantistů se koná každý rok. Letos to byl v pořadí již 87. kongres. Myslím si, že Brazílie byla vybrána proto, poněvadž je zde velmi mnoho mladých lidí, kteří se zajímají o výuku esperanta. Skutečně se zde tento jazyk v poslední době hojně rozšířil, takže setkání s esperantisty ze všech koutů světa je jakousi podporou a motivací pro další studium. Jinak Světový esperantský svaz (Universala Esperanto Asocio - UEA), jenž sdružuje 117 členských zemí, skutečně sídlí v holandském Rotterdamu. V příštím roce je hostitelem esperantistů z celého světa Švédsko, v dalším roce to bude Čína.

Můžeš přiblížit, kde přesně se v Brazílii, která je svou rozlohou velká téměř jako celá Evropa, akce konala?

Kongres se konal ve známém přímořském městě Fortaleza v severovýchodní části Brazílie. Sjelo se více

jak patnáct set delegátů, kteří se během týdne zúčastňovali nejrůznějších programů, workshopů (dílen) nebo i mezinárodních zkoušek k udělení mezinárodního certifikátu. Je myslím důležité uvést, že metodika techto jazykových zkoušek vychází nebo je založena na metodice našich národních zkoušek, jež jsou obdobou státních zkoušek z cizího jazyka.

Prozradím, že let do jihoamerické Brazílie byl tvým prvním letem v letadle. Jak jsi cestu tam a zpět zvládla?

Jak vidíš, cestu jsem zvládla ve zdraví, žádné turbulence či jiné letové nepříjemnosti se nekonaly. Absolvovala jsem celkem sedm vzletů a přistání, například let z Milána do Sao Paula trvá přibližne dvanáct hodin, takže během letu si člověk může zdřímnout. No, čekala jsem to mnohem horší. Všechno bylo v poklidu včetně odbavení na jednotlivých letištích.

Čím Tě město Fortaleza, které leží pouhé tři stupně pod rovníkem, okouzlilo?

Tak samotné, téměř dvoumiliónové město nebylo nikterak zvláštní. Mně asi nejvíce překvapily velké rozdíly mezi „bohatým centrem" a chudinskými čtvrtěmi na okraji města. Co bylo skutečně nádherné, tak pobřeží Atlantského oceánu, nádherné západy slunce, které u nás nikdy nemůžeme vidět. I lidi se mi zdáli docela pohodoví, klidní, na rozdíl od uspěchaných Evropanů.

Setkání esperantistů ze všech koutů světa trvalo celý týden. Co bylo jeho hlavním posláním?

Hlavním mottem celého kongresu bylo „Diverseco - Ŝanco, ne minaco", což můžeme volně přeložit jako „Různost (národů, lidí) je šancí, ne hrozbou". To, že jsme každý jiný, je šancí ke spolupráci a ne ohrožením jiného národa. Již samotné esperanto nechce potlačet ani nahradit žádný národní jazyk, chce se stát pouze prostředníkem vzájemné komunikace mezi národy, mezi jednotlivými lidmi všech států.

Během tvé návštevy Brazílie jste navštívili i známé Rio de Janiero. Můžeš nám přiblížit jeho atmosféru?

První mně zarazilo neskutečné množství lidí a aut v ulicích. Tím, že nás po městě doprovázeli přátelé - esperantisté, byl pobyt v tomto hektickém městě příjemný. Asi každý návštěvník nejdříve zamíří na dva známé vrcholy či „kopce" - Corcovado a Pao de Açúcar. První z nich, 704 m vysoká hora Corcovado, je známá zejména třicetimetrovou sochou Ježíše Krista, který stojí na osmimetrovém podstavci. Nižší, 396 m vysoký Pao de Açúcar, je ve světě známý pod názvem Cukrová homole (anglicky Sugar loaf mountain). Již od roku 1912 jezdí na vrchol homole kabinová lanovka. No a nevidět světově známou pláž Copacabana bych si asi neodpustila. Zajímavé bylo, že ve všední dny zde nebylo téměř ani nohy. Až o víkendu se tato dlouhá písečná pláž jen zčásti zaplnila. I když zde bylo zimní roční období, přesto teploty dosahovaly třiceti stupňů. A jako milovníka květin mne všude tešila možnost vidět volně v přírodě to, co mám doma v květináči - fikusy, monstery, balzamíny, kávovníky, bromélie. To je ale na delší nebo snad další povídání. Děkuji za rozhovor.

Josef Hanák

Na návštěvě

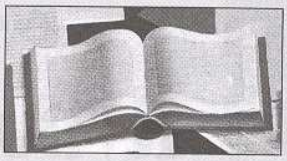

Pozdravení

Před třiatřiceti lety vyšívala peřinky do kočárku mého syna. Tyto poté, co se mu narodila dceruška, putovaly do kočárku v Americe. Jsou černobílé, vyšívané „ratíškovskú halúzkú". Jsou pořád nádherné, i když se píše rok 2002. A já jsem ji s fotografií té, která peřinky vyšívala, přišla navštívit. Je to paní Rozka Opavská, která bydlí již pár let v Domově důchodců v Hodoníně.

Byla „čisťunká" a nažehlená, jak si ji pamatuji z dědiny. Jak sama říkala: „Perfektně je o mě postaráno." Až dojemně dobře se s ní v jejich téměř 99 letech vykládalo. Nechala například pozdravovat devčata z prodejny u Fantů - všechny je vyjmenovala!

Paní Opavská si však povzdechla, že za ní z Ratíškovic, kromě gratulace k narozeninám, nikdo moc nepřijede ... „že co sa navyšívala, narozdávala kvítí ...". Prožívala jsem nemalé rozpaky. Všem se nám neúprosně a spravedlivě navršuje věk.

Paní Opavské se blíží narozeniny. Posílám za ní přání všeho dobrého, přání hodně zdraví a to, jak jsme rádi, že máme tak šikovnou rodačku.

— **Marta Kordulová**, *kronikářka*

Rybaření

„Američtí rybáři loví pouze dravce a většinou ryby pouštějí.“

Rybolov po americku

Chci všem čtenářům objasnit obrovské rozdíly mezi rybařením u nás a v USA. Začneme tím hlavním - v USA není sezóna. Chytá se po celý rok. Zvláště v zimě, kdy jezera zamrznou, je rybaření obzvlášť populární. Pomocí speciálního vrtacího zařízení nebo sekyry se udělá díra o průměru 30 cm. Nahazuje se na živou rybku s malým prutem a zvonečkem na konci. Ti lepší rybáři mají speciální stany s ohřívání a dokáží sedět u díry celý den. Tento druh rybolovu je ale velmi nebezpečný. Každý rybář je vždy vybaven nemalým množstvím lihovin, a to někdy způsobuje problémy.

Dalším rozdílem je, že u nás uznávaný kapr je tady považován za největší plevel. Pouze čeští a polští rybáři kapra loví. Není velký problém chytit kapra kolem metru! Američtí rybáři loví pouze dravce a většinou ryby pouštějí. Rybařit může každý, kdo si koupí lístek za 14 dolarů. Neexistují žádné rybářské zkoušky. Pokud jedeme do druhého státu, platíme o 3 dolary více. 95% rybolovu probíhá z lodě. Jen málokdo chytá ze břehu. Důvodem je větší hloubka. Lodě jsou vybaveny sonary a taky je můžete přesunovat tam, kde bere. Kdo sedí u břehu, nesmí konzumovat alkohol!

Za týdenní výplatu si můžete koupit dobrou výbavu. No a na závěr Vám chci popsat, jak jsme si s Radimem Blahou zaplatili loď a vyjeli si na pořádný rybolov na jezero Michigan. Naším cílem byl lov lososů. Brzy ráno jsme se zkušeným lodivodem vyrazili na jezero, vybaveni 6 pruty. Asi dva a půl kilometru od břehu jsme zastavili a lodivod zapnul sonar. Hloubka ukazovala něco přes 100 metrů. Během krátké chvíle jsme objevili první lososy. Pomocí elektrického navijáku jsme spustili první dvě návnady. Deset kilogramů vážící závaží padá do hloubky 95 metrů a za sebou táhne naše dvě třpytky o délce asi 30 cm. Při záběru se třpytka odpojí a závaží se elektrickým navijákem vytáhne nahoru. Boj s lososem trvá 10 až 20 minut.

Postupně jsme nahodili po dvou prutech do 75 metrů a 40 metrů hloubky. Loď se neustále pohybuje a díky třem hloubkovým hladinám a sonaru, nemá ryba šanci na únik. Během pár hodin jsme nachytali několik pěkných kusů. Délky ryb se pohybují od 60 centimetrů do jednoho metru. S krásným zážitkem a nemalou nadílkou rybího masa jsme se rozloučili – na podzim znovu !

Good luck. Dan

Ekologie

„V domech se nedá dýchat, i když mají okna zavřená.“

Zápach ze zeraganicu města nedýchají

Denně slýcháme nebo čteme o ochraně životního prostředí, o bezpečnosti práce a bezpečnosti na silnicích. Mnohdy však zůstává jen při slovech, realita často bývá jiná. I občané Ratíškovic to poznávají uvnitř své obce, především v hlavních ulicích, jako je Rohatecká, Vítězná a další.

Starší občané si vzpomínají na výstavbu silnice Rohatecká. Byla budována v roce 1953 jako zkušební s písčitým podkladem, odpovídající tehdejšímu provozu. Dnes se po ní prohánějí vozidla všeho druhu, často přetížená nebo rychlostí, nikoliv padesát, ale i téměř sto padesát kilometrů v hodině. A tak v oknech řinčí skla, praská omítka a prach je víc a víc dotěrnější. A není nikoho, kdo by sjednal nápravu. Silnice již začíná být vyježdená, rozpadá se, i když ještě nepřišla zima a mráz. Potom se závada na silnici vyřeší jednoduše – značkou, jak jsme se o ní před časem učili v autoškole: „Dva kopečky jako vdolky, dej si pozor na hrbolky!“ – A basta ...

Původně jsem chtěl psát o jiném problému, který ratíškovické, ale i občany v jiných obcích trápí – o hnojivovém substrátu zeraganicu, který ratíškovičtí zemědělci rozvážejí od výrobny do polí, často hlavními ulicemi obce a vozidla nemají toto hnojivo ani zakryto plachtou. V domech se nedá dýchat, i když mají okna zavřená. A tak se nelibý, odporný zápach nese až k lesu nebo ještě dál, kde mu dávají na síle i jeho volné skládky bez jakéhokoliv ekologického zabezpečení. V této souvislosti mne napadá myšlenka, jaká by nastala situace, kdyby auta, takto naložená zeraganicem, projížděla okresním nebo dokonce hlavním městem?

O tomto nešvaru nedávno psalo Slovácko. Předběhlo mě svým článkem, protože má výhodu týdeníku. Přesto chci dodat, co v článku nebylo.

Někdo může namítnout, že dříve bývala hnojiště v dědině téměř na každém dvoře. Jenže závan z nich nebyl tak umělý, což je velký rozdíl oproti zeraganicu. To bychom se pak mohli ve vývoji vracet zpět do středověku, ba ještě dál za pračlověkem do jeskyně nebo se jako lidoop usídlit mezi větve stromů. Přesto už i staří Římané znali přírodní hnojení. Jenže na rozdíl od nich mnozí dnešní majitelé pozemků již léta úhory neobdělávají, a tak pole rodí jenom plevel.

Není tomu tak dávno, když v družstevních kravínech byly stovky krav. Dnes se v nich prohání vítr. Prý proto, že je dost mléka. Zato není dostatek chlévské mrvy, proto je nahrazována zeraganicem, který znechucuje lidem život. Proto i v této souvislosti napadá otázka, co kdyby družstevníci za prodané krávy a prodávaný zeraganic dali zpevnit alespoň některé polní cesty, po kterých by se tento substrát rozvážel? Dostanou občané od zodpovědných pracovníků odpověď a dočkají se nápravy? Ratíškovice by se měly brzy dočkat i obchvatu kolem obce. Jenže to je zatím jen naše zbožné přání.

Josef Přibil

Junák

„Náš program byl zaměřen na poznávání sebe sama,...“

Jak to vidí Kostička

„Tak ahoj za rok ...!“ S těmito slovy na jazyku a spoustou krásných, možná i těch méně krásných zážitků v srdci jsme opouštěli naše tábořiště u Nové Vsi, kde jsme strávili dva nezapomenutelné týdny. Počasí se nám krásně vydařilo, až na několik málo letních deštíků, které se vyskytly jen opravdu zřídka. Myslím, že každý odjížděl se spoustou nových zkušeností, znalostí i vzpomínek.

Na letošní letní tábor oddílů Tuláci a Squaw, konaném jako třetí turnus v termínu 28. 7 - 11. 8. 2002, jelo 12 děvčat, 10 kluků, 10 vedoucích a 2 kuchaři. Během čtrnácti nádherných dnů se osazenstvo různě měnilo. Odjíždělí a přijíždělí nám členové, vedoucí i návštěvy.

Náš program byl zaměřen na poznávání sebe sama, ale i vlastností a dovednosti svých i druhých, k čemuž nám hodně pomohl Tajemný mnich, který nám nechával zprávy a úkoly v lahvích.

Kromě Tajemného mnicha jsme poznávali i krásy okolní přírody a civilizace. Na jednodenních výpravách jsme navštívili Jadernou elektrárnu Dukovany, výstavu obrazů Alfonse Muchy v Moravském Krumlově a vodní elektrárnu Dalešice. Při jednodence jsme si vyzkoušeli i nouzové přespání, a aby toho nebylo málo, půjčil si Tajemný mnich naše starší vedoucí.

A jak probíhaly ostatní dny? V kostce: Světová olympiáda, koupání na jezu, přespání po družinách, stavba rozhleden, celotáborová pošta s originálními známkami, soud při táboráku, zpívání, hraní her a učení se všemu potřebnému pro přežití.

Závěrem chci jen říci, že doufám, že takových táborů zažiju ještě spoustu.

Kostička

Pracují i ti nejmenší – dřevo do kuchyně

Pozvánka na Bigglesův memoriál

V sobotu **2. listopadu** se koná již **13. ročník Bigglesova memoriálu** - Okresní junácký závod. **Zahájení v 8.00 hodin** u junácké klubovny v Ratíškovicích, soutěží se v kategoriích Skauti, Skautky, Vlčata a Světlušky.

„Museli jsme rozluštit spoustu šifer, předávat si zprávy morseovkou,...“

2002 ykjorT robáT

Letošní tábor se díky oddílové hře „Akta X“ nesl v duchu tajných agentů a špionážních služeb. Mohli jsme si vyzkoušet, jaké to je skládat zkoušky z tajných služeb. Museli jsme rozluštit spoustu šifer, předávat si zprávy morseovkou, zdolat několik lanových překážek, zachránit pasažéry havarovaného letadla, ale také vymyslet, jak co nejlépe z družinky vytvořit krávu a vybučet nějakou písničku. Mimo tuto celotáborovou hru jsme si také zkusili mnoho jiných oblíbených her, které známe z družinovek.

Během tábora jsme si samozřejmě jen nehráli, ale také pracovali. Na táboře totiž člověk nejlépe zjistí, že kamna bez předem připravených polínek sama oběd neuvaří, navíc když vedení napadne nebezpečný sliz z jiné planety a vaření se musí chopit sami členové. Stan, že si musí každý uklidit sám (to se člověk naučí i skládat košili), na nádobí tu žádná myčka není a tak podobně. Zbyl také čas na koupání pod splavem, protože veškerá aktivita, která se při téměř čtyřiceti stupních dá dělat, je naložit se do vody jako oharek a nedělat nic. Rovněž zbyl čas na čtení foglarovek, plnění odborek a já nevím čeho všeho. Nakonec jsme bojovali ve hře „Kdo zažehne oheň“, při které vznikl přes dva metry vysoký táborák.

Když jsem si u závěrečného táboráku rekapituloval proběhlý tábor, tak bych řekl, že tento tábor měl něco do sebe, jako každý, který jsem absolvoval. Hodně věcí se podařilo, pár taky nepodařilo, a to je výzva do dalších let. Skončily prázdniny, já už zase chodím do školy a na letošní tábor zbyly jen vzpomínky, ale už teď se těším na ten příští.

Svatopluk Stokláska ml.

Sport

„Široká nabídka vám dává možnost rozhodnout se pro své cvičení..“

FIT Studio

Sezóna našich nabízených cvičebních programů je tady. Se započetím své pohybové aktivity neváhejte. Získáte s kondicí i větší jistotu v každém životním rozhodování. Široká nabídka vám dává možnost rozhodnout se pro své cvičení.

Pondělí: *Aerobic*
18.00 – 19.00 hod. tělocvična ZŠ
- choreografie, taneční prvky, sestavy; cvičí Irena Kántorová, Anna Gajdíková, Martina Kadlčíková

Úterý: *Jóga*
19.15 – 20.30 hod. nad jídelnou ZŠ
- cviky pro zlepšení dýchání (prána-jáma) a zklidnění mysli, asány (pozice ke zlepšení činnosti vnitřních orgánů); cvičí Ludmila Kouřilová

Středa: *Bedýnky*
20.00 – 21.15 hod. tělocvična ZŠ
- posilovací cvičení všech svalových skupin na bedýnkách, strečink; cvičí Ludmila Kouřilová, Marcela Kolajová, Martina Kadlčíková

Čtvrtek: *Bedýnky*
19.00 – 20.00 hod. tělocvična ZŠ
- posilovací cvičení na bedýnkách, posilování na podložce; cvičí Anna Gajdíková, Irena Kántorová

Pátek: *Gymnastický balón* (velký)
17.00 – 18.00 hod. nad jídelnou ZŠ
- relaxační cvičení na velkých gym balónech (cvičení vhodné pro rehabilitaci páteře)
- Tchči-Kung (Tachičuan) – čínské zdravotní cvičení; cvičí Ludmila Kouřilová, Marcela Kolajová

Oddíl sportovní gymnastiky
Pravidelné tréninky:
pondělí
16.00 - 18.00 hod. tělocvična ZŠ
čtvrtek
16.30 - 19.00 hod. tělocvična ZŠ

Přijímáme nové adepty pro gymnastiku – dívky i chlapce, pokud jsou samostatné i děti předškolního věku.

Ludmila Kouřilová

Rébusy

Řešení z minulého čísla:
1. Voda podemele vše.
2. Parfém, voňavka a lak jsou pojmy z kosmetiky.

1. Přečti větu:

2. Co mají společného:

a)

b)

c)

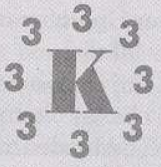

ZŠ

Nové telefonní obvody

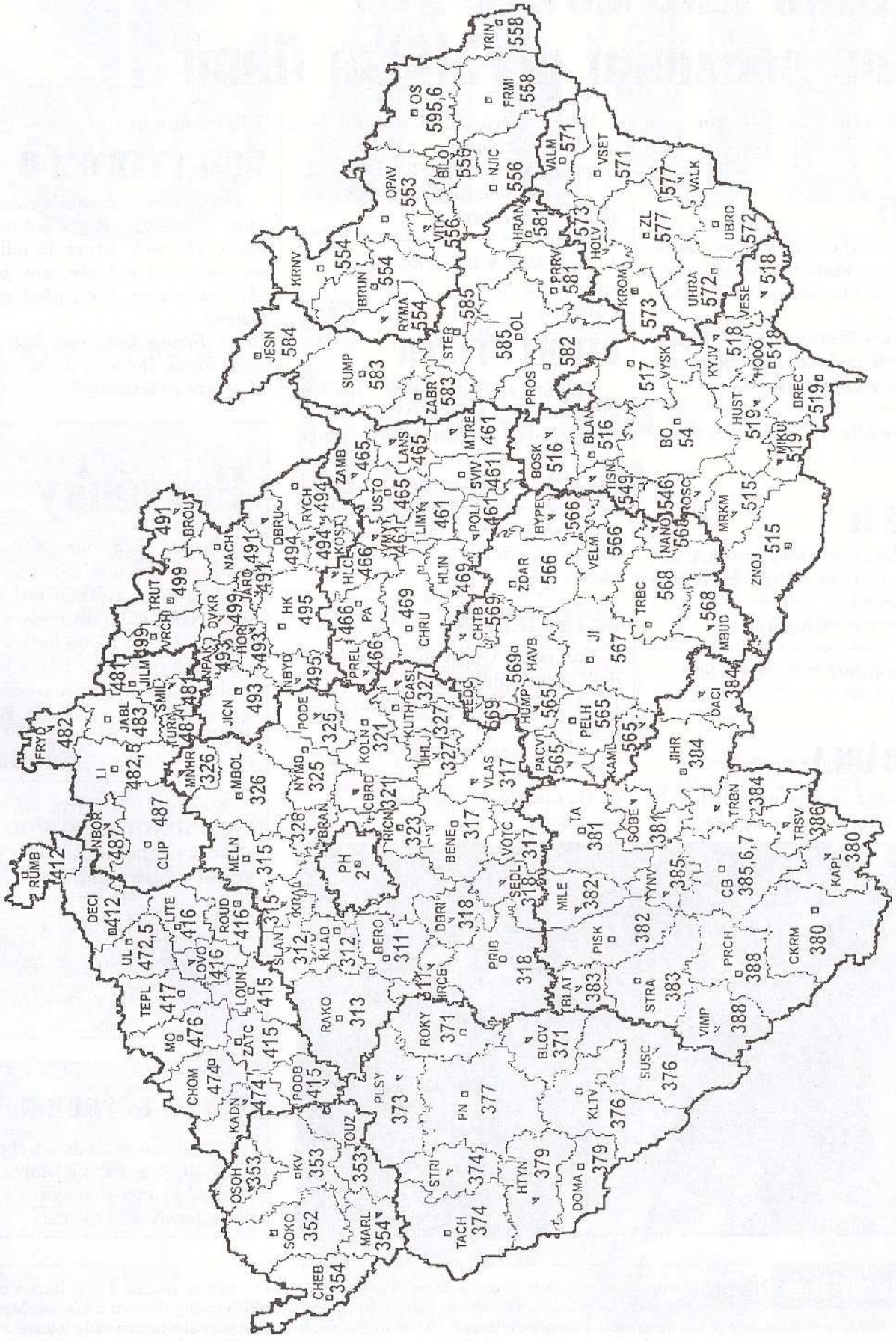

Biograf

Kino Ratíškovice zve na podzimní přehlídku filmů

26. 10. sobota ● *20.00 hodin*
vstupné 45 Kč
komedie

BULŠIT

Nová parodie na všechny teenagerské filmy, které jste viděli, nemá úctu před ničím, včetně vašeho dobrého vkusu ....
Hrají: Eric Christian Olsen, M. Kirshner, D. Richmond, E. Jungmann
Do 12 let nepřístupný

27. 10. neděle ● *20.00 hodin*
vstupné 45 Kč
horor

BLADE II

Největší lovec upírů se vrací, aby opět zasel hrůzu do řad krvežíznivých nepřátel ....
Do 12 let nepřístupný

28. 10. pondělí ● *20.00 hodin*
vstupné 45 Kč
komedie

ROK ĎÁBLA

Rok dábla je film o písních v lidech a o tom, že jsou magické .....
Hlavním průvodcem je Jarek Nohavica a Čechomor.
Hrají: J. Nohavica, K. Plíhal, F. Černý, K. Holas a skupina Čechomor
Mládeži přístupný

1. 11. pátek ● *20.00 hodin*
vstupné 45 Kč
komedie

PAVOUČÍ TEROR

Nemáte rádi pavouky? Oni Vás taky!
Hrají: David Arquette, Kari Wuhrer, Scott Terra a další.
Do 12 let nepřístupný

2. 11. sobota ● *18.00 hodin*
vstupné 45 Kč
akční sci-fi

SPIDERMAN

Kdo jsem? Opravdu to chcete vědět? Jsem Spiderman.
Hrají: Tobey Maquire, William Dafoe a další.
Do 12 let nepřístupný

3. 11. neděle ● *18.00 hodin*
vstupné 45 Kč
sci-fi komedie

MUŽI V ČERNÉM II

Je to závod s časem, protože Jay musí přesvědčit Kaye, jediného žijícího člověka, který je odborník na záchranu galaxie, aby pomohl MIB zachránit Zemi před možnou zkázou.
Hrají: Tommy Lee Jones, Will Smith, Lara Flynn Boyle, a další.
Mládeži přístupný

Pozvánky

Místní organizace KDU-ČSL zve všechny zájemce o historii na **BESEDU NAD KRONIKOU,** která bude v pondělí **28. 10. od 15. 00 hod. v sále místního kina.** Připomínat se budou léta končící číslicí 2 a poprvé i ze **ŠKOLNÍ KRONIKY!**

MO KDU-ČSL

V neděli **27. října se koná LAMPIONOVÝ PRŮVOD.**
Sraz všech účastníků je **v 17.00 hodin u obecního úřadu.**

Výzva občanům

Obracíme se tímto na občana, který si zapůjčil farní kroniku, aby ji laskavě vrátil panu faráři. Děkujeme.

Ratíškovický Zvon Obecní noviny v Ratíškovicích. Vychází dvouměsíčně. Řídí redakční rada ve složení: PhDr. Radim Šťastný, Mgr. Josef Hanák, PaedDr. Zdeněk Šebesta, Vojtěch Koten, ing. Josef Uhlík, ing. Jaromír Škola ml., Mgr. Alena Šupálková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM Studio, Jungmannova 1 172, Kyjov, tel. 518 611 603, tisk HTisk Svatobořice, tel. 518 620 247. Náklad 900 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 23. října 2002. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2002.

Komunální volby 2002

Volební příloha • ročník 8 • číslo 5 • 2002

Vyhláška

Vyhláška o dni a místě konání voleb do zastupitelstev obcí

Obec Ratíškovice podle § 29 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, jak vyplývá z pozdějších změn, stanoví:

1. Volby do zastupitelstev obcí se uskuteční:
   dne 1. 11. 2002
   od 14.00 hodin do 22.00 hodin
   dne 2. 11. 2002
   od 8.00 hodin do 14.00 hodin
2. Místem konání voleb do zastupitelstev obcí:
   v okrsku č. 1 je místnost ZÁKLADNÍ ŠKOLA Ratíškovice (u drogerie) pro voliče bydlící v rodin. domcích od č. popisného **1-500**
   v okrsku č. 2 je místnost ZÁKLADNÍ ŠKOLA Ratíškovice (u drogerie) pro voliče bydlících v rodinných domcích od čísla popisného **501-900**
   v okrsku č. 3 je místnost OBECNÍ ÚŘAD Ratíškovice pro voliče bydlící v rodinných domcích od čísla popisného **901-1301**
3. Volič přinese s sebou do volební místnosti hlasovací lístky, pokud je obdržel.
4. Volič je povinen po příchodu do volební místnosti prokázat svou totožnost a státní občanství ČR.
5. K zajištění pořádku a důstojného průběhu hlasování ve volební místnosti je každý povinen uposlechnout pokynů předsedy okrskové volební komise
6. Každý volič se musí před hlasováním odebrat do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, jinak mu okrsková volební komise hlasování neumožní

Ing. Josef Uhlík, *starosta obce*

Na MěÚ v Hodoníně bylo losováním za přítomnosti právníka určeno pořadí kandidujících stran v obci Ratíškovice:

1. **Sdružení nezávislých kandidátů**
2. **ODS**
3. **KDU-ČSL**
4. **KSČM**

Volby

„Nejsme kouzelníky, nebudeme tedy slibovat nesplnitelné."

Sdružení nezávislých kandidátů

Jsou dvě možnosti, jak kandidovat do obecního zastupitelstva. Buď využít nabídku některé z politických stran a nechat se zapsat na její kandidátní listinu nebo kandidovat jako nezávislé volební sdružení. Druhá z uvedených možností je v Ratíškovicích spojena s nutností sehnat 284 podpisů občanů, kteří s vaší kandidaturou souhlasí. Tento souhlas je vyjádřením občana, že kandidáti jsou pro něj přijatelní, nezavazuje jej však dát ve volbách těmto kandidátům svůj hlas.

Sdružení nezávislých kandidátů v Ratíškovicích tvoří:

1. **František Foltýn**, R 1189, 41 let
2. **Marek Koplík**, R 1180, 19 let
3. **Vojtěch Koten**, R 154, 54 let
4. **PaedDr. Zdeněk Šebesta**, R 938, 45 let.

(Pořadí kandidátů na hlasovacím lístku je po vzájemné dohodě podle abecedního pořadí.)

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem spoluobčanům, kteří nám svými podpisy umožnili ucházet se v komunálních volbách o funkci člena obecního zastupitelstva. Všichni uvedení kandidáti jsou bezpartijní a všichni kandidujeme s úmyslem podle svých možností co nejvíce přispět ke správě naší obce. Nejsme kouzelníky, nebudeme tedy slibovat nesplnitelné. Co však můžeme slíbit je, že v případě zvolení budeme v otázkách provozu a rozvoje obce postupovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Většina nákladných investičních akcí je dlouhodobě plánována a bude pokračovat i v nastávajícím volebním období. U středních a drobných akcí podpoříme dokončení značení ulic a dobudování informačního systému v naší obci. Pokusíme se prosadit, aby zasedání obecního zastupitelstva byla snímána videokamerou a živě uváděna na infokanálu. Občané by tím získali přímou kontrolu nad správou naší obce. Budeme prosazovat, aby všechny důležité body jednání zastupitelstva byly předjednány odbornými komisemi nebo výbory.

Při srovnatelných cenových nabídkách na akce financované obcí budeme preferovat místní firmy nebo firmy zaměstnávající naše občany. Budeme podporovat všechny rozumné aktivity směřující k lepšímu kulturnímu a sportovnímu využití volného času občanů naší obce. V případě zvolení nebudeme uzavírat žádné účelové svazky typu „s někým proti někomu" nebo „my vám, vy nám".

Nyní je na vás, abyste ve volbách rozhodli o lidech, kteří budou čtyři roky rozhodovat o správě naší obce. Udělejte si na Dušičky čas a přijďte k volebním urnám. Vybírejte osobnosti bez ohledu na to, za kterou stranu kandidují.

——— **PaedDr. Zdeněk Šebesta**

Motto: Žiji co spoluobčan těch, kdož přijdou po nás.
(Friedrich Schiller)

Občanská demokratická strana

Vážení spoluobčané, blíží se opět čas voleb. V létě proběhly volby do dolní - poslanecké komory českého parlamentu, nyní proběhnou volby do ratíškovického obecního zastupitelstva - jež zvolí obecní radu a starostu. Parlamentní volby jsou v mnohém ohledu divadelnější než volby obecní. Z televizních obrazovek na nás promlouvají mužové a ženy srší optimismem, z billboardů se na nás usmívají politikové, kteří to nejen se sebou, ale i s námi myslí jen dobře. Všichni se přehrávají v ideálních rolích.

Své parlamentní poslance volíme dle stranické disciplíny, rozumové úvahy nebo, a to v mnohých případech, dle toho, jak jsou nám vyjevováni v tisku, rádiu a televizi. Právě přes sdělovací prostředky lze volbu v mnohém ovlivnit. Z lumpa je možno učinit dobroděje a z dobroděje lumpa. Při obecních volbách to není tak snadné, neboť kandidáty na volebních lístcích povětšinou známe. S některými jsme chodili do školy, některé jsme vozili v kočárku nebo oni vozili nás, s jinými se setkáváme při sportu či na Sportu apod. Ne snadno se někomu dá nasadit psí hlava a naopak (při existenci ratíškovické ústní pošty „Jedna paní povídala") ne snadno se dá taková hlava vyměnit za hlavu beránčí. Známe se, a o to je naše obecní - politická volba snadnější.

Volebních slibů lze složit nespočet, nápadů je přehršle, nicméně za málo peněz je i málo muziky. Jestliže příjem Obce Ratíškovice z daní a jiné činnosti za rok 2002 činí 23 mil. (nejsou zde zahrnuty státní dotace), pak výdaje a splátky dluhů představují částku cca 21 mil. (mzdy zaměstnanců obecního úřadu, opravy obecního majetku, provoz obecních zařízení, energie, financování organizací). Jak vidno, peněz mnoho nezbývá. Naši předkové řešili nedostatek financí v pokladně způsoby méně demokratickými - válečnými výboji, okupací či kriminalizací určitých skupin a zabavováním jejich majetku (Židé, kulaci, jinověrci apod.). Tyto způsoby, ač účinné, se v Evropě již nenosí. Zcivilizováním našeho území se boj o zdroje z polních bojišť přesunul do kanceláří, kde se o dotacích rozhoduje. Chladné a palné zbraně jsou nahrazeny kuličkovými pery, razítky a řádně vyplněnými formuláři a žádostmi. (Nicméně přiznejme si, že příslovečné afgánské lstivosti je při vyjednáváních třeba i dnes.) Vzhledem k omezeným finančním příjmům obce a současně vzhledem ke snaze zvelebit spolužití všech, kdož v obci pobývají, je nutno s nabytým majetkem nakládat s rozvahou a postavit si cíle, kterých jde se zdravým rizikem dosáhnout.

Pakliže se díky Vaší důvěře stanou i kandidáti za ODS členy zastupitelstva, pak jako zodpovědní hospodáři budou upřednostňovat tyto oblasti života obce:

1. Infrastruktura:

a) dobudování kanalizace, a to ještě v roce 2003. Na tzv. III. etapu bude vyčleněno 16,2 milionu korun, přičemž z toho bude 4,8 mil. Kč státní dotace, 4,8 mil. Kč státní půjčka (2% úrok na 7 let) a 6,6 mil. Kč příspěvek obce,

h) úprava komunikací v místech dokončené kanalizace (cca 3 mil. korun).

2. Kultura:

a) přebudování stávajícího kina na víceúčelové kulturní zázemí pro divadelní, taneční a hudební soubory (náklady přestavby 2 mil. Kč, zahájení akce v roce 2003),

e) zahájení dostavby haly v areálu SK Baník, která bude sloužit jako sportovně-kulturní zařízení (náklady dostavby dle aktualizace projektu, zahájení akce po roce 2004).

3. Spolkový život:

a) vytvořit finanční fond na aktivity spolků, které nejsou součástí Osvětové besedy Ratíškovice ani SK Baník Ratíškovice,

d) podpořit vznik Muzejního spolku, který by byl zaměřen na získávání informací a předmětů, jež vypovídají o minulosti obce,

e) zakoupit speciální přepravní vozidlo Sboru dobrovolných hasičů.

4. Školství:

a) posílení výuky jazyků na základní škole (němčina, ruština, francouzština) např. i prostřednictvím externích lektorů

d) dopracovat projekt přístavby a nástavby „Nové školy" a usilovat o realizaci za pomocí státní dotace, a to s cílem soustředění školních aktivit do jednoho areálu,

e) obnovit sportovní areál „Nové školy".

5. Podpora bydlení:

a) pokračovat v realizaci záměru výstavby bytových domů v lokalitě U Hájenky,

c) při OÚ vybudovat informační servis k programům bydlení, prostřednictvím něhož by se občané dozvěděli, jak získat finanční dotaci či výhodnou půjčku,

i) zpracovat studii nové lokality pro další zástavbu rodinných domů.

6. Sport a volnočasové aktivity

a) na stávajícím asfaltovém povrchu SK Baník vybudovat mantinelové ohrazení pro pozemní hokej,

b) na asfaltovém povrchu základní školy instalovat rampy pro skateboard,

c) zpracovat studii rekreačního areálu v lokalitě Hliník,

e) zprovoznit ubytovnu v areálu SK Baník.

7. Životní prostředí

a) zpracovat program péče o obecní lesy, a to v návaznosti na programy státní finanční podpory,

d) uvést v platnost nový řád provozování skládky komunálního odpadu s důrazem na jeho třídění,

c) vysadit pás vzrostlé husté zeleně mezi skládku a silnici.

Kandidátní listina Občanské demokratické strany

1. **Anna FOLTÝNOVÁ**, 45 let, místostarostka, bez politické příslušnosti
2. **PhDr. Radim ŠŤASTNÝ**, 36 let, státní úředník, bez politické příslušnosti
3. **Ing. Vladimíra MOTLOVÁ**, 39 let, bankovní pracovnice, bez politické příslušnosti
4. **Michal PŘÍKASKÝ**, 22 let, student, bez politické příslušnosti
5. **Pavel PŘÍKASKÝ**, 34 let, podnikatel, bez politické příslušnosti
6. **Mgr. Miluše BLAHOVÁ**, 48 let, učitelka, bez politické příslušnosti
7. **Ing. Jaroslav PROCHÁZKA**, 46 let, podnikatel, bez politické příslušnosti
8. **Tomáš MORAVČÍK**, 37 let, podnikatel, ODS
9. **Mgr. Dagmar PŘÍKASKÁ**, 65 let, učitelka, ODS
10. **Ing. Petr LOVEČEK**, 41 let, projektant, bez politické příslušnosti
11. **Zdeněk BOROVEC**, 47 let, podnikatel, bez politické příslušnosti
12. **Libor TOMAN**, 33 let, podnikatel, bez politické příslušnosti
13. **Mgr. Jaroslava PŘÍKASKÁ**, 44 let, lékárnice, bez politické příslušnosti
14. **Lenka DOBEŠOVÁ**, 35 let, zdravotní sestra, bez politické příslušnosti
15. **Jan ŠEBESTA**, 70 let, důchodce, ODS

KDU-ČSL

„Působením v obecním zastupitelstvu chceme přispívat ke zkrášlování obce,..."

Vážení občané, předkládáme Vám volební program a kandidátku pro volby do Obecního zastupitelstva v Ratíškovicích, které se konají ve dnech 1. a 2. listopadu 2002.

Většina závazků, se kterými šla naše organizace v roce 1998 do voleb, se nám podařilo splnit (budování kanalizace, komunikací, parkovacích ploch a chodníků, výstavba Domu s pečovatelskou službou a jiné). Nyní máte před sebou k posouzení program obsahující jak cíle stálé a nové, tak i neuskutečněné záměry z minulého období. Víme, že realizace vetšiny investičních akcí bude záviset na získání dotací z programu ministerstev a Evropské unie. Bude proto nutné, aby se budoucí obecní zastupitelstvo zaměřilo na tuto oblast.

Dáte-li nám důvěru, budeme navazovat na předchozí léta, kdy se KDU-ČSL a její příznivci výraznou měrou podíleli na řízení obce. Působením v obecním zastupitelstvu chceme přispívat ke zkrášlování obce, zlepšování mezilidských vztahu, cestou spolupráce a vzájemného porozumění se všemi občany.

Volební program Místní organizace KDU-ČSL

1. Životní prostředí:

- dokončit kanalizaci v obci
- zkvalitnit systém třídení komunálního odpadu v obci
- vysadit nové porosty a ozelenit plochy s následnou údržbou
- prosadit udržování zemědělské půdy a stavebních parcel bez plevelu (úhory)

2. Zaměstnanost a sociální oblast:

- řešit bydlení mladých rodin (výstavba bytových jednotek, příprava pozemků pro výstavbu rodinných domků, poskytování nízkoúročných půjček na rekonstrukci starších rodinných domků)
- podporovat spolupráci s podnikatelskou sférou za účelem vytváření nových pracovních míst a udržení stávajících
- ve spolupráci s Charitou zajistit komplexní služby nejen v ChDPS, ale v celé obci pro starší a potřebné občany
- podpora sociálně slabších spoluobčanů
- ve spolupráci s Úřadem práce vytvářet pracovní příležitosti pro nezaměstnané.

3. Výstavba:

- postupná realizace obecních komunikací a chodníků
- dokončit rozestavěnou víceúčelovou halu v areálu SK Baník (pro kulturu a sport)
- zrealizovat nástavbu a přístavbu základní školy (šatny, kuchyně, jídelna, třídy)
- přistavit a zrekonstruovat hasičskou zbrojnici (šatny)
- vybudovat víceúčelové hřiště s bezúdržbovým povrchem
- dobudovat skládku odpadů a postupně realizovat její rekultivaci

- vybudovat orientační značení v obci
- nové sadové a stavební úpravy u pomníku a okolí kostela
- rekonstrukce zdi a budování chodníku na hřbitově, ozvučení pohřbů.

4. Kultura a sport:

- podpora spolků, zájmových a sportovních organizací, hlavně zaměřených na děti a mládež
- podporovat zachování a prohlubování lidových tradic
- podpořit kulturní akce s různým zaměřením
- postupně dobudovat a zvelebovat sportovní areál a okolí bývalého hliniště. Vytvořit tak rekreační a kulturně sportovní centrum obce s možností využití i pro cestovní ruch
- udržet provoz krytého plaveckého bazénu
- podporovat cestovní ruch v rámci mikroregionu „Nový Dvůr" a podnikatelských aktivit v této oblasti (cykloturistika, vinařství)
- napomáhat udržování družebních vztahu s Vouziers

Kandidátní listina Místní organizace KDU-ČSL

1. **Ing. Josef Uhlík**, 39 let, starosta obce bez politické příslušnosti
2. **Václav Koplík**, 57 let, dělník KDU-ČSL
3. **Mgr. Miroslav Küchler**, 59 let, ředitel ZŠ bez politické příslušnosti
4. **Jiřina Ždánská**, 42 let, laborantka KDU-ČSL
5. **Pavel Gajdík**, 37 let, soukromý podnikatel bez politické příslušnosti
6. **Jaroslava Kundratová**, 46 let, soukromá podnikatelka bez politické příslušnosti
7. **Petr Šupálek ml.**, 38 let, zámečník KDU-ČSL
8. **Antonín Příkaský**, 59 let, řidič, KDU-ČSL
9. **Ludmila Jirásková**, 50 let, technik bez politické příslušnosti
10. **Josef Michenka**, 53 let, soukromý podnikatel bez politické příslušnosti
11. **Mgr. Alena Kratochvílová**, 39 let, učitelka bez politické příslušnosti
12. **Radek Horák**, 38 let, vodo-instalatér bez politické příslušnosti
13. **Eva Frýdková, DiS**, 25 let, vedoucí ChDPS bez politické příslušnosti
14. **František Hnilica**, 63 let, důchodce, KDU-ČSL
15. **František Kordula**, 57 let, zámečník, KDU-ČSL

Děkujeme předem Vám, kteří máte důvěru v naše kandidáty, ztotožňujete se s předloženým programem a v nadcházejících volbách nám dáte svůj hlas.

Motto: S lidmi pro lidi!

Komuniská strana Čech a Moravy

Volební program KDSČM pro komunální volby 2002 v Ratíškovicích

Volební program KSČM je založen na potřebě změnit současný politický vývoj, zásadně obhajovat zájmy pracujících, zásadně prosazovat spravedlivou společnost a zastavit neúměrný růst kapitalistického režimu.

KSČM pracuje na obnovení všech důležitých aspektů, které byly vytvořeny před listopadem 1989, v návaznosti na vytvořený sociální program, který byl oporou pro všechny pracující lidi tak, aby stáří a nemoc se nestala hrozbou v životě.

V přípravě volebního programu pro volby nového obecního zastupitelstva z toho vyplývá:

- vytvářet v obci podmínky pro rozvoj bytové výstavby se zaměřením na mladé rodiny
- zaměřit se na pomoc sociálně slabším lidem a neúplným rodinám
- nadále podporovat a rozvíjet podmínky pro stravování důchodců v obci za sníženou cenu
- postupně realizovat obnovu obce, výstavbu nových vozovek, chodníků a dokončení kanalizace (3. etapa)
- prosadit výstavbu nového kulturního zařízení v obci
- podpořit místní zemědělské podnikání - soukromé i družstevní
- obnovit narušenou dopravní síť do zaměstnání a do spádových míst
- zvýšit pravomoc obcí v péči o místní životní prostředí
- ve spolupráci s parlamentními poslanci prosazovat bezplatnou lékařskou péči pro důchodce včetně léků
- podpořit zaměstnání lidí obecním úřadem, kteří jsou registrovaní na úřadu práce
- podpořit boj proti užívání a distribuci drog a drogové závislosti.

Kandidátní listina MO KSČM

1. **Petr Tříska**, 48 let, inv. důchodce, KSČM
2. **Jaroslava Letochová**, 51 let, vedoucí stravování, KSČM
3. **František Slezar**, 52 let, technik, bez politické příslušnosti
4. **Petr Šťastný**, 61 let, důchodce, KSČM
5. **Mgr. Marie Šťastná**, 49 let, učitelka ZŠ, bez politické příslušnosti
6. **Ludvík Michenka**, 56 let, inv. důchodce, KSČM
7. **Josef Přibil**, 63 let, důchodce, bez politické příslušnosti
8. **Josef Kotásek**, 55 let, číšník, bez politické příslušnosti
9. **Luboš Fukan**, 50 let, nezaměstnaný, KSČM
10. **Josef Vlasák**, 45 let, inv. důchodce, KSČM
11. **Michal Kordula**, 51 let, nezaměstnaný, KSČM
12. **Alois Havránek**, 67 let, důchodce, bez politické příslušnosti
13. **František Vlasák**, 59 let, zámečník,KSČM
14. **Ludmila Koplíková**, 55 let, prodavačka, KSČM
15. **Josef Mazuch**, 61 let, důchodce, KSČM